

TEIDÄN AIKANNE JA SEN

SANOMAN TUNNISTAMINEN

Hyvää huomenta, ystävät. Jääkäämme hetkiseksi seisomaan.

Rakas Jumala, kun me olemme pysähtyneet tämän elämän touhun ja hälinän keskellä näiksi seuraaviksi muutamiksi hetkiksi tai tunniksi, mitä hyvänsä se onkin, mitä Sinä olet varannut meitä varten, antaaksemme ylistyksen ja kunnian Sinulle, saarnataksemme Sinun Sanaasi, tunteaksemme Sinut paremmin, sen vuoksi me olemme kokoontuneet tänä aamuna. Me kiitämme Sinua, Jumala, koska on ihmisiä, jotka ovat valmiita, ja jotka ovat valmistaneet itsensä tullakseen kuulemaan. Huolimatta olosuhteista ja ajasta, jossa me elämme, he kuitenkin uskovat. Ja me kiitämme Sinua heistä.

² Jumala, me olemme kiitollisia Sinulle suuresta parantavasta voimastasi, Sanasi lupauksista. Kuinka sydämemme palavatkaan, kun me kuulemme näitä todistuksia! Kaikenlaisia koettelemuksia, jotka ovat tulleet ihmislasten päälle! Sinä, ja Sinun armosi ja voimasi, ja lupauksesi mukaan Sinä olet parantanut heidät. Ja he ovat täällä todistaen, antaen ylistyksen Jumalalle. Me kiitämme Sinua tästä.

Ja kuulkaamme nyt tänään se Sanoma, jonka Sinä olet antanut meille tätä hetkeä varten. Kun me luemme Sinun Sanaasi, avaa Sinä meille sen sisältö, mitä me luemme. Tapahtukoon Sinun tahtosi kaikissa asioissa, sillä me pyydämme sitä Jeesuksen nimessä. Aamen.

Voitte istuutua.

³ On etuoikeus olla täällä tänä aamuna. Olen hyvin iloinen teistä kaikista. Ja veli Woods, veli Roy Roberson, monet muut veljet, ovat työskennelleet uskollisesti viimeiset kaksi päivää, ilmastoidakseen tämän rakennuksen tätä tarkoitusta varten, koska viime sunnuntaina he näkivät, kuinka te kärsitte. Ja heillä oli vähän rahaa seurakunnan kassassa, joten he ottivat sen käyttöön, tehdäkseen teidän olonne miellyttäväksi, sillä rahalla, jonka te olette laittaneet uhuriin, niin että voitte asettua aloillenne, kuunnella Sanomaa. Tänään on paljon viileämpää kuin silloin. Niinpä me olemme kiitolliset Jumalalle ja teille ihmisille tästä tilaisuudesta.

⁴ Iloinen... Veli Roy Borders, hän halusi jäädä sinne aivan taakse tänä aamuna. Ja minä kehotin häntä ottamaan tuolinsa

ja asettumaan tänne näiden saarnaajien kanssa, mutta hän ei halunnut tehdä sitä. Kuten te kaikki tiedätte, veli Borders edustaa meitä kentällä. Olen niin iloinen veli Bordersin täällä olosta ja monien muiden saarnaajien ja ystävien.

⁵ Viikon aikana minä—minä ajattelen ja sanon: “Kun menen sinne, sunnuntaina, tunnistan jokaisen saarnaajan, jokaisen henkilön.” Sitten kun te pääsette tänne, te olette niin Sanoman valtaamana, kunnes te vain unohdatte melkein kaiken, mitä se oli.

⁶ Nyt minun täytyy mennä takaisin Arizonaan. Minun täytyy mennä takaisin ensi maanantaina, viikoksi, takaisin Tucsoniin viedäkseeni lapset sinne koulua varten. Ja minä tulen takaisin sitten sen jälkeen. Ja vaimoni täytyy olla siellä aikaisin, aloittaakseen... ilmoittaakseen lapset sinne, kaksi viikkoa ennen koulun alkamista. Ja minä, sitten, minä palaan takaisin tänne joksikin aikaa.

⁷ Ja nyt tämä on minun loma-aikaani. Niin kuin tiedätte, olen saarnannut joulukuusta alkaen; tammikuun, helmikuun, maaliskuun, huhtikuun, toukokuun, kesäkuun ja heinäkuun. Nyt, jos Jumala tahtoo, eikä mitään erityistä kutsua tule, tämä on tuo vuodenaika, jolloin minä—minä—minä lepään, pidän lomani. Menen metsästämään. Ja minä . . .

⁸ Nyt jos Herra kutsuisi minut johonkin muuhun, silloin nuo asiat ovat poissa kuvasta. Jumala on aina ensin. Ja haluan Hänen olevan ensimmäinen, ja te haluatte Hänen olevan ensimmäinen. Mutta sitten, jos ei ole mitään tiettyä kutsua, ja se on Hänen tahtonsa, tämä on se, mitä minä aion tehdä nyt seuraavat pari kuukautta, on mennä metsästämään nyt, levätäkseni. Minä . . .

⁹ Te ette käsitä, maailma ei tule koskaan tietämään, minkä lävitse minun täytyy mennä. Ymmärrättekö? Ja se on vain sellainen rasitus. Ei ihme, että Herra sanoi opetuslapsilleen vaeltaessaan heidän kanssaan: “Tulkaa syrjään erämaahan, levätäksemme hetken.” Ymmärrättekö? Minä käsitän sitä enemmän, joka päivä, ja erityisesti päivieni lisääntyessä maan päällä, näettehän. Kun minä tulen vanhemmaksi, te käsitätte sen. Te kuulette myös pastorimme sanovan siihen “aamen”. Hän, me, voimme käsittää, ettemme ole poikia sen jälkeen, kun ohitamme viidenkymmenen vuoden iän. Nyt meillä täytyy olla vähän aikaa.

¹⁰ Me olemme niin kiitolliset todistuksista, jotka olemme juuri kuulleet. Vaimoni oli rouva Woodin luona eilen, kun joitakin ihmisiä tuli sisään Alabamasta, jostain sieltä, ja kertoivat suurista asioista, joita Herra teki tuossa kokouksessa, kuinka pieniä lapsia parantui, ja erilaisia asioita. Ja niin monia asioita, joita, oi, se vain veisi pitkän aikaa kertoa siitä.

¹¹ Sitten minun myös täytyy muistaa, että... Uskon jonkun heistä kertoneen minulle, että sisar Larson on ollut täällä kahtena sunnuntaina pienen vauvan kanssa. En tiedä, mutta uskon heidän sanoneen sen olleen hänen lapsenlapsensa, ehkä, joka tuli omistaa Herralle, tuoden sen Chicagosta. Tuo nainen on ollut hyvin ystävällinen meille, ja me arvostamme häntä. Ja hän toi pienen lapsen Chicagosta omistettavaksi Herralle. Siihen, minä oletan hänellä olevan hyvin vähän aikaa saada hänet tänne Herralle omistamista varten, mutta hän on kiinnostunut siitä, että tämä lapsi omistetaan Herralle. Niinpä jos sisar Larson, sillä aikaa kun puhun, jos hän vain toisi tuon pienokaisen esiin tätä vihkimispalvelusta varten.

¹² Ja sitten, ehkä, hänen valmistautuessaan, minä—minä haluan sanoa, että tämä on ollut vaikein Sanoma, mitä olen koskaan yrittänyt valmistaa, eilen iltaan saakka. Viikon kuluessa saatoin mennä huoneeseen, varatakseni aikaa puhelujeni ja asioideni jälkeen, koettaakseni saada jotain mieleeni tätä hetkeä varten. Ja tehdessäni niin, minä—minä en saattanut edes... Mieleni oli tyhjä. Ja, eilen, menin kellarikerrokseen. Ajattelin, että oli liian kuuma, joten menin alas kellarikerrokseen, istuakseni siellä. Ja yritin ottaa Raamattuni ja lukea, ja nukahdin. Sitten nousin ylös ja otin vettä juotavaksi, ja yritin ravistella itseäni, ja menin ulos ja kävelin ympäriinsä, istuin portaille.

¹³ Joku kulki ohitse ja yllätti minut istumasta portaille ilman paitaa; oli niin kuuma. He heiluttivat. En tiedä, heiluttivatko he... Joku, se on saattanut olla joku paikallinen täällä kaupungissa, tai se on saattanut olla joku seurakunnasta, joka vilkutti minulle. Ja minä—minä olin niin ajatuksissani, minä—minä vain satuin vilkaisemaan autoa, sen ajaessa ohitse. Minä heilutin.

¹⁴ Eilen illalla lähdin ajelemaan autolla kohti Charlestownia, yrittäen saada jotakin. Näytti siltä kuin Herra olisi halunnut kertoa minulle jotakin, mutta minä... Saatana yritti seistä tielläni, estääkseen minua tekemästä sitä. Niinpä ajattelin: "Hyvä on, jos hän tekee sen, minä vain jatkan odottaen, vain odottaen, takoen ovelle, kunnes Hän avaa." Niinpä sitten vain muutamia hetkiä sitten, tai juuri vähän jälkeen kello seitsemän tänä aamuna, olin ylhäällä todella aikaisin.

¹⁵ Eilen olin vähän sairas, yrittäen... Olin syönyt hieman maissia, joka ei oikein sopinut minulle, koska oli todella kuuma, ja minä—minä yritin toipua siitä. Ja—ja sitten tänä aamuna, noin kello kahdeksalta, satuin valitsemaan Raamatun paikan, joka on ällistyttyäni minua. Ja minä katsoin tuota Raamatun paikkaa uudelleen, ja jälleen se ällistyi minut. Ja minä seurasin Sitä läpi Raamatun, ja lopetin vasta muutama minuutti sitten. Niinpä saattaa olla, että Herralla on meille Sanoma tänä aamuna, jota saatana on yrittänyt salata meiltä.

Toisitko pienokaisen tänne, sisar Larson? [Veli Branham vihkii lapsen Herralle. Tyhjä kohta nauhalla—Toim.] Jumala olkoon heidän kanssaan ja auttakoon heitä.

¹⁶ Nyt olen pitänyt teitä, viime sunnuntaina, kaksi päivää, ja minä ajattelen. . . tai, kaksi jumalanpalvelusta, aamu ja ilta, ja se tekee sen raskaaksi teille. Ymmärsin, että se. . . Joidenkin teistä täytyy matkustaa niin kauas, ja jättää väliin päivän työt, ja niin edelleen. Niinpä vaikka aiomme lähteä sunnuntaina, maanantaina, viikon kuluttua, minä vain ilmoitan kokouksen ensi sunnuntaiksi, Herran tahtoessa, ymmärrättehän, ellei seurakunta haluaisi viipyä iltaan asti. Ymmärrättehän, että, se riippuu. . . Teitä on niin monia!

Kuinka moni haluaisi sen mieluummin olevan tänä iltana, katsotaanpa, haluaisi kokoukset täksi illaksi? Nyt, kuka haluaisi sen mieluummin ensi sunnuntaiksi, nostakaa kätenne, seuraavaksi? Oi se on lähes tasan. Uh! [Joku sanoo: “Tasapeli, veli!”—Toim.] Mitä sanoit? [“Pidetään se molempina aikoina.”] Uh! [Veli Ben Bryant sanoo: “Ja, tänä iltana, pidetään kaksi.”] Älä nyt, Ben! [Veli Branham nauraa.]

¹⁷ Sain tämän Sanoman tänä aamuna, se on pitkä, mutta minä—minä en tiedä vain kuinka. . . Ja tiedän, että autoin valmistamaan seurakunnan säännöt, mutta niissä, jos panette merkille, minä sanoin: “Ellen minä nauhoita.” Ymmärrättekö? Niinpä, tämä on nauhoitusta. Uh-huh. Niinpä me ehkä yritämme päästä takaisin molempina kertoina, tänä iltana ja ensi sunnuntaina, sitten, jos Herra tahtoo, ymmärrättehän. Nyt, jos te ette saa ilmoitusta tällä viikolla, silloin tulkaa ensi sunnuntaina.

¹⁸ En pidä siitä, että teidän täytyy tulla kahdesti sillä tavalla, mutta tunnen, että meillä ei ole kuin vain vähän lisää aikaa. Ja muistakaa vain, jos aika jatkuu, meillä ei tule olemaan tätä etuoikeutta kovin pitkään. Ymmärrättekö? Muistakaa, jotain tulee tapahtumaan. Joko laki tulee pysäyttämään meidät, tai saatana tulee teidän keskuuteenne ja hajottaa teidät. Niin on ollut aina. Ymmärrättekö? Jotakin tulee tapahtumaan, niinpä arvostakaamme jokaista minuuttia, jonka olemme yhdessä.

¹⁹ Niinpä nyt niille, joiden täytyy mennä takaisin koteihinsa, tänä iltana, se tulee olemaan niin kuin viime sunnuntai-iltana, minulla vain oli pieni lyhyt Sanoma. Ja niin, te, jos te haluatte sen nauhalla, no, me varmasti lähetämme teille nauhan, jos teidän täytyy mennä takaisin kotiin. Tai, ei, minä aion saarnata tänä iltana, jos Herra tahtoo.

²⁰ Minulla oli muistiinpano eilen, tai—tai toissapäivänä, pieni Sanoma kirjoitettuna muistiin jostakin, ja se on ollut pitkän aikaa. Vaikkakin siinä on kaksi sanomaa. Se on siinä välimaililla, toinen on: “Vuotava vesisäiliö,” tai sitten: “Tuuleen kylväminen ja pyörremyrskyn niittäminen,” tavallinen Evankeliumin

Sanoma. Tänä aamuna on opetusta. Ja niinpä, tänä iltana, tulen puhumaan joko: “Tuuleen kylvämisestä ja pyörremyrskyn niittämisestä,” tai sitten: “Vesisäiliöstä, joka vuotaa.”

²¹ Ja, tänä aamuna, minä haluan lukea nyt Pyhästä Kirjasta.

Ja tunneteko te olonne mukavaksi? Sanokaa: “Aamen.” [Seurakunta sanoo: “Aamen.”—Toim.] Hyvä.

Nyt haluan, että te Raamatuistanne käännätte kanssani Hoosean Kirjaan, te jotka haluatte lukea. Ja lukekaamme muutamia jakeita profeetta Hoosean Kirjan 6 luvusta.

Ja nousisimmeko seisomaan.

²² Rakas Jumala, me olemme arvottomat ottamaan tämän Kirjan käsiimme, sillä me luemme Kirjoituksista, ettei kukaan ihminen Taivaassa tai maan päällä tai maan alla, ollut arvollinen tai edes kykenevä ottamaan Kirjaa, tai edes katsomaan Sitä. Oi, ja siellä tuli Yksi, joka oli kuin teurastettu karitsa; Hän otti Kirjan, sillä Hän oli arvollinen, ja Hän avasi siitä Sinetit. Ja me katsomme Häneen tänä aamuna, jotta Hän paljastaisi näiden asioiden sisällöt, jotka ovat kirjoitettuina Kirjassa, koska se on Lunastuksen Kirja. Kaikki, mikä on lunastettu, on kirjoitettu siihen. Löytäkäämme asemamme, tänä aamuna, tässä ajassa, jossa me elämme. Sillä me pyydämme sitä Jeesuksen nimessä. Aamen.

Tulkaa nyt, ja palatkaamme HERRAN tykö: sillä hän on raadellut meitä, ja parantaa meidät; hän on lyönyt meitä ja sitoo meidät.

Kahden päivän kuluttua hän vastaanottaa meidät, kolmantena päivänä hän meidät herättää, ja me saamme elää hänen edessänsä.

Sitten me tulemme tuntemaan, jos jatkamme eteenpäin HERRAN tuntemisessa: hänen nousunsa on valmistettu niin kuin aamunkoitto, ja hän tulee meille kuin sade, niin kuin myöhäisempi ja varhaisempi sade maan päälle.

Oi Efraim, mitä on minun tehtävä sinulle? Oi Juuda, mitä on minun tehtävä sinulle? Sillä teidän hyvyytenne on kuin aamun pilvi, ja niin kuin aikainen kaste se menee pois.

Sentähden minä olen antanut heille iskuja profeettain kautta; minä olen surmannut heitä suuni sanoilla. Ja sinun tuomiosi nousevat kuin aamun valo.

Sillä laupeutta minä halusin enkä uhria; ja Jumalan tuntemista enemmän kuin polttouhreja.

Mutta he ovat ihmisten tavalla rikkoneet liiton: he ovat—he ovat toimineet petollisesti minua vastaan.

Gilead on pahantekijäin kaupunki, ja on saastutettu verellä.

Ja niin kuin ryöstäjien joukot odottavat ihmistä, niin pappien joukko murhaa tiellä yksimielisesti: ja . . .harjoittaa irstautta.

Minä olen nähnyt kauhistuttavan asian Israelin heimon keskuudessa: siellä on Efraimin huoruus, Israel on saastutettu.

Myös, oi Juuda, sinua varten hän on lähettävä elonkorjuun, kun minä palautan kansani vangit.

²³ Herra Jeesus, tuo esiin Tästä, Pyhän Henkesi kautta, se sisältö, joka on tarkoitettu, odottaessamme edelleen Sinua. Jeesuksen nimessä. Aamen.

²⁴ No niin, aiheeni tänä aamuna on: *Teidän aikanne ja sen Sanoman tunnistaminen.*

Me näemme viime sunnuntain oppitunnista, kun opetimme *Pasuunoiden juhlaa*. Ja haluan kiinnittää huomionne nyt aikaan—Israelin aikaan Jumalan kellossa.

²⁵ Me käsittelemme tänään pyhäkouluoppitunnilla aihetta, jonka haluan teidän käsittävän ja tunnistavan, sen ajan, jossa me elämme. Meidän aikamme on loppumaisillaan, niin kuin ymmärrätte. Ja sitten, tämän kautta, teidän tulisi tuntea tuo nimenomainen hetki ja aika, ja merkki ja Sanoma, joka teidän pitäisi vastaanottaa.

²⁶ No niin, aloittaessamme viime sunnuntaina . . . Me olimme puhuneet siitä, että aioimme saarnata Pasuunoista, Raamatun viimeisestä Seitsemästä Pasuunasta. Ja minä, itsessäni, ajattelin, että ne murtautuisivat esiin aivan kuten Sinetit. Mutta olen huomannut näiden jokaisen avaamisen kohdalla, että siellä on tapahtunut valtava asia.

Ja kun me saarnasimme *Seitsemän Seurakuntajaksoa*, ja ne olivat niin täydellisesti, kunnes Pyhä Henki Itse tuli alas keskuuteemme ja vahvisti sen, ja laittoi sen sanomalehtiin, ja levitti sen ympäri kansakuntaa, ja näytti sen kuussa taivaissa, ja todisti sen meille, viikkoja ja kuukausia ennen kuin se tapahtui, että juuri niin se tulisi olemaan, täydellisesti. Täällä tabernaakkelissa Hän teki sen tunnetuksi. Täällä . . . ajassa, Hän teki sen tunnetuksi. Kuussa ja auringossa, Hän teki sen tunnetuksi. Ja kansakuntien tilassa tässä ajassa, Hän teki sen tunnetuksi; kun Rooman hierarkia lähti ja meni takaisin

Palestiinaan, oletettavasti se olisi ollut ensimmäinen paavi jälleen siellä, sitten (kuten he väittävät) Pietarin oltua paavi. No niin, se oli niin valtavaa!

²⁷ Sitten, me näemme, ennen Seitsemää Sinettiä, jotka kätkevät kaikki arvoitukset.

Enkä tiennyt, mitä olin piirtämässä taululle Seurakuntajaksoja varten. En koskaan. Jumala tietää. Minä vain näyn mukaisesti piirsin sen. Tietämättä, että Jumala, vuosi ja kuusi kuukautta myöhemmin, tulisi näyttämään sen toteen taivaissa, kuun avulla, ja sujauttaisi sen kaikkiin kansallisiin sanomalehtiin. Minä en tiennyt sitä. Minä en tiennyt, että tulisi salaperäinen kuun pimennys, kuvaamaan tätä Laodikean ajanjaksoa.

²⁸ No niin, sanomalehdissä, te saatte vain nuo kuusi ajanjaksoa. Se on siksi, että Laodikean seurakunta oli täydellisesti pimentynyt. Ja jos te huomaatte sen hengellisen sovelluksen, kun Jumala esitti sen taivaalle. Kun minä esitin sen täällä maan päällä, jätin pikkuisen tilan, niin kuin näette, vain pienen hitusen valoa. Se oli juuri ennen kuin nuo Valitut tultaisiin kutsumaan pois maasta, se oli syy, miksi asetin sen sinne seitsemänteen ajanjaksoon. Mutta kun Jumala laittoi sen taivaisiin, se oli täydellisesti poispyyhitty, tarkoittaen ehkä, että viimeinen on tullut kutsutuksi Laodikean ajanjaksosta. Me emme tiedä. Siitä voisi pitää saarnan.

²⁹ Nyt huomatkkaa lisäksi, ennen Seitsemää Sinettiä, joista minulla ei ollut mitään käsitystä, että ne olivat niin.

Täällä tabernaakkelissa Hän puhui siitä ja lähetti minut Tucsoniin, Arizonaan, kertoen teille kaiken mitä tulisi tapahtumaan. Ja täällä on läsnä mies, tänään, joka oli siellä nähdä sen tapahtuvan aivan tarkalleen siten kuin täällä kerrottiin sen tulevan tapahtumaan: "Seitsemän enkeliä tulisi." Sitten sanomalehdet kirjoittivat siitä, ja aikakauslehdet, ympäri tätä kansakuntaa: "Salaperäinen Valokehä pyramidin muodossa," juuri niin kuin piirsin sen täällä ja näytin teille. Se kohosi ylös sieltä, missä nuo enkelit seisovat, ja meni kolmekymmentä mailia korkealle, ja oli kaksikymmentäseitsemän mailia leveä; tai sitten kaksikymmentäseitsemän mailia korkealle, ja kolmekymmentä mailia leveä, minä unohdan, miten se oli. Ja nähtiin kautta osavaltioiden, aivan Tucsonin, Arizonan, yläpuolella, juuri siellä, missä se tapahtui, samaan aikaan.

³⁰ Näettekö, Raamattu, Jumala ei ole vain... Tämä ei vain ole joku koettaen tyrkyttää teille jotain, vaan se paljastaa teille tämän hetken nimenomaisen hengellisen sovellutuksen.

³¹ Ja sitten, tuo seuraava Sanoma, joka avasi nuo Seitsemän Sinettiä, mikä avasi kaikki Raamatun kätkeyt salaisuudet,

Opit ja niin edelleen. Joita vastaan maailma niin voimakkaasti hyökkää näinä päivinä, hyökkää Sitä vastaan ja sanoo, että Se on väärin, *tämä, tuo*.

³² Tässä eräänä päivänä Arizonassa liimattiin yhteen ääninauhanpaloja, tarkoituksena saada minut sanomaan asioita, joita en sanonut. Muistakaa vain tuo näky Arizonan jutusta! Raamattu sanoi: "Olisi paljon parempi, että myllynkivi laitettaisiin kaulaanne." Ja toinen asia, että "Kuka tahansa," olkoon hän saarnaaja tai mitä sitten onkin: "ottaa yhden Sanan Siitä pois, tai lisää Siihen yhden sanan!" Ihmiset laittavat oman tulkintansa Sanalle, kun Se on annettu, koettaen saada Sitä sanomaan jotakin, mitä minä en sanonut, ja kyse ei ole minun Sanastani; Se on Hänen Sanansa. "Joka lisää tai ottaa pois!"

³³ Ja sitten tuossa näyssä, me näimme näiden profeettojen pyörivän alas, niin kuin selitin teille, uskoakseni, monta sunnuntaita sitten. Se kaikki tulee tapahtumaan. Minä sanoin: "Pysykää vain poissa siitä." Niin kauan kuin minä taistelen sitä vastaan, silloin Jumala ei voi taistella sitä vastaan. Mutta antakaamme Hänen saada se hoidettavakseen. Hän on Se, joka pitää siitä huolen. Ymmärrättekö?

³⁴ Nyt me huomasimme, viime sunnuntaina, siellä oli... saarnatessamme juhlapäivistä. Ja siellä oli helluntaijuhla. Ja siellä helluntaijuhlan ja pasuunoiden juhlan välissä, siinä oli pitkä ajanjakso; tarkalleen viisikymmentä päivää helluntaijuhlan ja pasuunoiden juhlan välissä. Ja viisikymmentä päivää, joka, *helluntai* tarkoittaa "viisikymmentä." Se oli lyhteenheilutus, tai sadonkorj-... Sadon ensihedelmät tuotiin sisälle. Ja me näemme, että siellä se oli esikuva luonnollisten ensihedelmien kanssa, edustaen Pyhän Hengen ensihedelmien vuodattamista ihmisten päälle.

Ja sitten me huomaamme, että nuo viisikymmentä päivää, pakanat saivat ne osakseen, joista: "Jumala kutsui pakanoista kansan Nimelleen," helluntaijuhla. Ja me olemme olleet kulkemassa tuon pitkän helluntaijuhlan lävitse.

³⁵ Nyt, itseasiassa noista viidestäkymmenestä päivästä tulisi tarkalleen seitsemän sapattia. Ja seitsemän sapattia edustivat Seitsemää Seurakuntajaksoa, jotka kutsuttaisiin Helluntain helluntaijuhlan aikana, kutsutaan kansa pakanoiden joukosta Hänen Nimelleen.

Nyt, näiden seitsemän sapatin lopussa, jotka ovat olleet, siellä tuli olla Sovituspäivä, joka oli Seitsemän Pasuunaa. Ja Seitsemän Pasuunan tuli kutsua valituksen päivä, takaisin Uhriin, tai Sovitukseen. Ja me huomaamme sitten, että Israel, nuo Seitsemän Pasuunaa koskivat ainoastaan Israelia.

³⁶ Ja sitten, miksi Hän ei antanut minun saarnata noita Seitsemää Pasuunaa. Minä olin jopa valmis ilmoittamaan siitä,

salit olivat valmiina ja kaikki muu, saarnataksemme nuo Seitsemän Pasuunaa. Ja minä sanoin: "Jokin vaivaa minua niin kovasti," minä sanoin. Me jatkoimme työskentelyä, Billy ja me kaikki, koettaen saada kaiken valmiiksi ilmastoitua rakennusta varten, täksi seuraavaksi tulossa olevaksi viikoksi, Seitsemää Pasuunaa varten; varaten kymmenen tai kahdeksan päivää, meillä oli koulun luentosali. Mutta Pyhä Henki ei antanut minun tehdä sitä, jostakin syystä, ja minä ihmettelin miksi.

Ja kun menin sisälle rukoilemaan. Kerroin vaimolleni: "Minä menen sisälle." Ja vilpittömästi polvistuin Jumalan eteen, rukoillakseni. Ja Hän paljasti minulle, että nuo Seitsemän Pasuunaa soivat Kuudennen Sinetin alla, ja että olen saarnannut sen, ylikuunnollisesti. Näettekö, se on Jumalan käsi, tuo koko asia. Se kuuluu Israelille, ja me otimme sen esiin Kuudennen Sinetin alla; kaikki te, joilla on se, koskien juutalaisten vainoa.

³⁷ Pakanoiden aika on ollut tässä helluntaijuhlassa.

Nuo Pasuunat, alla . . . ne kaikki soivat Kuudennen Sinetin alla. Ja me otimme sen esiin viime sunnuntaina Pasuunoiden Juhlan yhteydessä, jos te kaikki haluatte saada sen. Mitä sen tuli tehdä? Kuljettaa juutalaiset kiireesti, kaikista maailman osista, takaisin kotimaahansa. Sen täytyy olla siellä. Ja Sinettien avaaminen, tuon Kuudennen Sinetin alla, ja alla . . . Nuo Seitsemän Pasuunaa soivat tuossa Kuudennessa Sinetissä.

³⁸ No niin, seitsemännen enkelin Sanoman tulee avata Sinettien salaisuus, kutsuen yhdennentoista hetken pakanatyöntekijät saamaan saman palkan, jonka ensimmäisen hetken työntekijät saivat. Ymmärrättekö?

No niin, Jeesus opetti siitä. Hän sanoi, että jotkut ihmiset menivät elonkorjuuseen. Heidät palkattiin. Ja kun he menivät aamuvarhaisella, he saivat siltä ajalta, denaarin päiväältä. Ja sitten puolenpäivän aikaan, joku muu tuli siihen ja meni työhön. Ja sitten yhdennellätoista hetkellä, joka on päivän viimeinen hetki, joku muu tuli sinne, ja sai samanlaisen palkan, kuin nuo päivän ensimmäisellä hetkellä tulleet saivat; viimeinen hetki.

³⁹ Se on niin täydellistä, miten nuo ensimmäisen hetken sanansaattajat Sanan kanssa, Evankeliumin kanssa, Totuuden kanssa, he tulivat sisälle Helluntaipäivänä. Sitten oli pimeä keskiaika, joka sulki heidät ulos. Sitten keskipäivällä, Luther, ja Wesley, ja he, tulivat sisälle. Ja sitten siellä tulee olla ehtooajan Sanoma, ja heidän tulee vastaanottaa sama asia, jonka toiset vastaanottivat alussa. Ehtooajan Sanoman tehtävänä on palauttaa jälleen entiselleen, tuoda jälleen takaisin tuo sama asia.

⁴⁰ Ja muistakaa tuo viime viikon näky, kuinka Morsian tuli ollakseen . . . sen esinäytös. Siellä tuli esiin tuo pieni Morsian,

suloisena, tuossa näyssä. Ja minä, ajattelematta sitä; minä vain istuin siellä ulkona katsellen. Ja siellä tuli Morsian. Kuulin äänen vierelläni sanovan: "Tässä on Morsiamen ennakkoesitys." Ja Hän kulki ohitse. Minä panin merkille, millainen Hän oli, hyvin suloinen, sievä, nuori. Hän käveli aivan tahdissa niin kuin vain voi, ei marssien; aivan naisen askelin, kuten he kulkevat viehättävästi, hienon naisen tavalla. Sillä tavalla Hän käveli, tullen minusta vasemmalta *tälle* puolelle, ja Hän meni pois näkyvistäni.

⁴¹ Sitten Hän käänsi minut oikealle päin, ja Hän näytti minulle jokaisen seurakunnan niin kuin ne ovat tulleet esiin näistä ajanjaksoista. Ja voi, miten rivoa! Ja viimeinen oli tämä viimeisen ajan seurakuntajakso, jota johti noita. Ja he olivat niin moraalittomasti pukeutuneita, niin saastaisen näköisiä! Ja he marssivat twistin ja rock-and-rollin tahdissa. Ja nuo naiset väänitelivät vartaloaan, pitäen edessään vain paperia, harmaata, tekopyhästi, san- . . . Harmaa on valkoisen ja mustan välillä, se on harhauttava väri. Harmaa ei ole valkoinen eikä musta. Se on harhauttava väri. Ja pitäen edessään harmaalta näyttävää paperia, jossa oli kaistoja kuten hulahameissa pitäen sitä edessään, ja ollen täysin alastomia vyötäröltä ylöspäin. Ja he olivat marssimassa . . . tai tahdissa, tai twistaten, ja jatkaen tuon musiikin kanssa, kulkién eteenpäin. Ja sanottiin: "Tämä on seurakunta."

⁴² Ja kun se kulki ohitseni, minun sydämeni melkein pysähtyi. Ajattelin: "Tämäkö on se, mitä yritetään esitellä Kristukselle Morsiamena? Tulos kaikesta siitä vaivannäöstä ja asioista, mitä on tehty, yritettäessä tuoda esiin Morsianta Kristukselle; ja tuollainenko rivo, likainen, saastaisen näköinen prostituoituko olisi Kristuksen Morsian?" Se sai minut sydämestäni sairaaksi.

⁴³ Ja hänen kulkiessaan ohitse, sen jälkeen hän . . . Tullen sinne eteen, missä me olimme seisomassa, hän piti tuota paperia edessään, twistaten ja rokatén ja liikuttaén itseään puolelta toiselle kulkiessaan, niin kuin näissä tämän päivän nykyaikaisissa tansseissa, joita heillä on, näytellen itseään moraalittomasti, kun hän marssi eteenpäin.

⁴⁴ Minä en ole vastuussa näistä asioista. Voin ainoastaan sanoa sen, mitä olen nähnyt! Ja Jumala on tuomarini, mutta se oli seurakunta U.S.A:sta.

⁴⁵ Nyt, kun hän kulki ohitse, koko selkäpuolella ei ollut mitään peitettä. Ja kun hän kulki ohitse, tunsin itseni voimattomaksi ja pahoinvoivaksi.

⁴⁶ Sitten Hän sanoi: "Morsian tulee ennakkoesitykseen uudestaan." Ja siinä Morsian tuli hänen takanaan, aivan samannäköinen Morsian, joka kulki ohitse alussa. Silloin sydämeni hypähti ilosta, tietäessäni, että siellä tulee olemaan

Morsian. Ja Hän on oleva valmistettu tuosta samasta asiasta, ja puettu tuohon samaan asiaan, kuin Se, joka oli alussa. Hänet tullaan kutsumaan.

Ja minä tiedän, että se on Totuus. Jos se ei ole totta, silloin jokainen näky, joka minulla on ollut aikaisemmin, on ollut vääriä. Ja jokainen tietää, että Hän ei ole koskaan kertonut meille mitään muuta kuin Totuuden. Se tapahtui, aivan . . .

⁴⁷ Ja voitteko te nähdä, sitten, tuon saastaisuuden nykyaikaisessa seurakunnassa, joka kutsuu itseään “seurakunnaksi”?

⁴⁸ Kuten joku sanoi tässä eräänä päivänä; veli Ruddell, rakas veljeni, joka seisoo siellä nyt seinään nojaten. Että, hän on nähnyt sen ikäänkuin viinipuun loisversona. Ja me keskustelimme siitä tuolla huoneessa eräänä päivänä. Ja veli Ruddell oli huolissaan ajan tilasta ja—ja hengen tuntemisesta seurakunnissa tänä päivänä, kuinka se on alkanut taantua. Saarnaajia tulee kaikkialta, ja näissä tapaamisissa täällä he kysyvät: “Mitä on tapahtunut, veli Branham? Mitä on tapahtunut?” Oi, voi!

⁴⁹ Veli Ruddell kysyi minulta kysymyksen: “Elävätkö he saatanan hengestä, vai mistä?”

⁵⁰ Minä sanoin: “Ei, loisverso elää viinipuun voimasta.” Se elää, koska, sitrushedelmä, sitruuna voi kasvaa appelsiinipuussa; mutta se ei tuota appelsiineja, vaikka se eläekin sen elämästä.

Ja seurakunta, niin kutsuttu, on vain oksastettu loisverso, joka elää uskonnon nimen alla, seurakunnan nimen alla. Katolinen ja protestanttinen, vain loisversoja, imien itseensä . . . Viinipuun voimasta; ja silti kantaen sitä hedelmää, mitä he ovat, koska he eivät olleet kääntyneitä. He eivät olleet alkuperäisessä, ennaltamäärätyssä Jumalan suunnitelmassa, se on syy, miksi heidän täytyy kieltää Sana ja tuottaa toisenlaista hedelmää. Todellinen alkuperäinen puu, juurensa, oli ennaltamäärätty tuottamaan appelsiineja appelsiinipuussa.

Jeesus sanoi: “Minä olen Viinipuu; te olette oksat.”

⁵¹ Mutta jos tuo puu joskus työntää esiin toisen oksan, se tulee tuottamaan alkuperäistä hedelmäänsä. Ja siellä täytyy olla kaikkien näiden asioiden ennalleen asettaminen, aivan Viinipuun lopussa. Siellä on oleva, tuleva esiin, ennalleen asettaminen, Ehtoovalo valaisemaan Sen ja tekemään Sen kypsäksi. Mutta se on tuleva esiin Viinipuusta, ei kirkkokunnasta, joka on oksastettu Siihen; vaan se on alkuperäinen Sanan tuote. Sen on määrä tulla esiin ehtooaikaa varten. “Ja ehtoolla on oleva Valo.” Tarvitaan Valo kypsyttämään Se.

⁵² Huomatkaa, kuinka täydellinen Raamattu on! “Päivä, jota ei kutsuta päiväksi eikä yöksi.” Hedelmä ei voi kypsyä, ellei aurinko kypsytä sitä. Riippumatta siitä, kuinka paljon te saarnaatte, mitä ikinä te teette, se ei voi kypsyä, sitä ei voida julkituoda, sitä ei voida toteennäyttää; muutoin kuin Hänen kautta, joka sanoi: “Minä olen maailman Valo,” Sana. Niinpä täytyy tulla esiin Voima, Pyhä Henki itse, kypsytämään tai toteennäyttämään, tai todistamaan, tai julkituomaan se, mitä Hän on ennustanut tulevan tapahtumaan tässä ajassa. Ehtoovoalo tuottaa sen. Mikä aika!

⁵³ Morsian kulki ohitse samassa asemassa, jossa Hän oli, kun Hän oli alussa. Mutta minä tarkkasin, kuinka Hän alkoi mennä pois tahdistista, ja yritin vetää Hänet takaisin. No niin, paljon voitaisiin sanoa näistä asioista, tästä päivästä, jossa me elämme.

⁵⁴ No niin, Hoosea sanoi 6:1:ssä: “Palatkaa Herran tykö.” Muistakaa, hän sanoi, että heidät hajotettaisiin, ja heidät hajotettiin. Hän sanoi: “He tulevat palaamaan Herran tykö, sen jälkeen kun heidät oli hajotettu, ja Hän tulisi, tulee sitomaan heidät.” Huomatkaa, “Palatkaa... Olla hajotetut; toiseksi... He olivat revityt ja sokaistut.” Se on aivan tarkalleen se, mitä tapahtui. “Hän tulee parantamaan meidät ja sitomaan meidät.”

Niin kuin Hesekiel 37: “Kuivat luut, laakso täynnä kuivia luita.” Hesekiel näki sen, heidän paluunsa takaisin.

Sitten huomatkkaa, Hoosea sanoi: “Kahden päivän kuluttua! Kahden päivän kuluttua Hän palaisi heille. Hän tulee vastaanottamaan meidät ja antamaan meille, tulee elvyttämään meidät.” No niin, *elvyttää* ei merkitse “ylösnousemusta.” *Elvyttää*, siellä käytetään tuota samaa sanaa missä tahansa muualla, minä juuri katsoin sitä, se tarkoittaa: “herätys.” “Hän tulee elvyttämään meidät kahden päivän jälkeen.” Se olisi: “kolmantena päivänä Hän tulee elvyttämään meidät jälleen, senjälkeen, kun Hän on hajottanut meidät, ja sokaissut meidät, ja repinyt meidät.”

⁵⁵ Te tiedätte, että juutalaiset sokaistiin juuri siksi, että me saisimme näkökyvyn. Heidät revittiin hajalle, ja hajotettiin kansana, ja he hylkäsivät Messiaansa; että me voisimme vastaanottaa Messiaan, että pakanoista voitaisiin kutsua kansa Hänen Nimessään.

⁵⁶ No niin, mies tulee esiin, ja nainen ottaa hänen nimensä. Nämä sokaistut pakanat, jotka eivät voi nähdä tuota Nimeä: “Herra Jeesus Kristus,” kasteessa! Se on ikävää, mutta sen täytyy olla niin. Juutalaiset, heidän ei—heidän ei pitänyt nähdä sitä. Vain yksi voi nähdä sen; se, joka on ennaltamäärätty näkemään sen. Muutoin te ette koskaan tule näkemään sitä.

Juutalaiset eivät voineet nähdä siinä olevan heidän Messiaansa. Ja kuitenkin he olivat oppineita ja teologeja,

erittäin kuuluisia oppineita miehiä, jotka lukivat samaa Raamattua kuin tekin. No niin, sen jälkeen kun se on tehty meille tunnetuksi, me voimme nähdä sen selvästi, että siinä oli Messias. Mutta he eivät voineet nähdä sitä, eivätkä he voi nähdä sitä tänäänkään. Heidän on myös profetoitu olevan sokaistuja.

⁵⁷ Seurakunnan tänä päivänä on profetoitu olevan sokaistu, hyljätäkseen ehtoajan Sanoman. Ilmestyskirja 3 sanoi niin: "Sinä olet viheliäinen, kurja," huomatkaa morsiamen tila tuona iltana, tai seurakunnan: "alaston, sokea, etkä tiedä sitä." Herra Jeesus, ole meille armollinen! Raamattu sanoi, että hän oli "alaston." Minä en koskaan nähnyt sitä tätä ennen. Laodikean seurakunta oli alaston. Ja kun hän ilmestyi tuona iltana, hän oli "alaston," en koskaan huomannut sitä: "eikä tiennyt sitä."

⁵⁸ Oi, kuinka kiitollisia! Voi, ei ihme, että me olemme niin kiitollisia! Minusta tuntuu, että me emme ole tarpeeksi kiitollisia niistä asioista, joita Jumala tekee meille tiettäväksi.

⁵⁹ "Alaston" Ja tuo näky sanoi, näytti minulle sen, että hän oli alaston eikä tiennyt sitä, ja "sokaistu." Samoin kuin Israel oli sokaistu, jotta pakanat voisivat tulla sisälle, nyt pakanat on sokaistu, jotta Morsian voidaan ottaa pois ja Israel voi vastaanottaa Pasuunoiden juhlan. Aivan tarkalleen!

⁶⁰ "Kahden päivän kuluttua Hän tekee meidät eläviksi, tai antaa meille herätyksen, tuoden meidät yhteen, juutalaiset," puhuen nyt näistä Pasuunoista. Ja Hän. . . "Ja me saamme elää Hänen edessään, tai meillä on Iankaikkinen Elämä. Näettehän, me tulemme olemaan Hänen edessään." Raamattu sanoi täällä Hooseassa, sanoi: "Ja me tulemme elämään Hänen edessään; Elämä, meillä on Elämä Hänen edessään." Se on Hänen oma Elämänsä, Iankaikkinen Elämä, "meillä on elämä Hänen edessään."

"Hekumoitseva on jo eläessään kuollut." Niinpä me. . . lupasi, että Israelilla jälleen tulisi olemaan Elämä Hänen edessään. Hän on ollut kuolleenä tosiasioille ja helluntaijuhlalle.

⁶¹ Pankaa nyt tarkkaan merkille. "Sitten kahden päivän kuluttua." No niin, se ei tarkoittanut kahta kahdenkymmenen neljän tunnin päivää, koska on ollut. . . Se tapahtui siellä aikaisemmin, monia satoja vuosia sitten. Näettekö? Se tarkoitti "kahta päivää Herran edessä," kahdentuhannen vuoden jälkeen. No niin, tiedätkö, kuinka kauan tuosta ajasta on kulunut? Siitä on kulunut kaksituhattaseitsemänsataa vuotta, koska täällä Hooseassa on vuosi 780 eKr. 1964, katsokaahan, siitä on jotain yli kaksituhattaseitsemänsataa vuotta. Hän sanoi: "Kahden päivän kuluttua, kolmantena päivänä, Hän herättää meidät

jälleen, ja antaa meille Elämän Hänen edessään.” Siinä ovat tulossa teidän Pasuunanne. Tämä on se hetki, jossa me elämme, päivä, jota me elämme.

⁶² Nyt, he ovat olleet hajotetut, sokaistut, kootut, ja ovat pitkällä kolmannessa päivässä. Näettekö te sitä? He olivat hajoitettut, Palestiinasta, ympäri maailman. He olivat sokaistut, hylätäkseen Messiaan. Ja nyt heidät on koottu kotimaahansa, valmiiksi Pasuunoita varten, tunnistaakseen Sovituksen.

Niin kuin Raamattu sanoi: “Kun he vastaanottavat Sen, ja näkevät Hänet naulojen jättämine arpineen,” sen jälkeen kun Seurakunta on otettu pois, “ja he sanovat: ‘Mistä Sinä sait nämä arvet?’ Hän sanoi: ‘Ystävieni huoneessa.’” Ja Hän sanoi: “He tulisivat erottautumaan, jokainen perhe, ja he itkisivät ja valittaisivat, päiväkausia, niin kuin perhe, joka on menettänyt ainoan poikansa.” Muistakaa, että Pasuunoiden juhlan tuli tehdä se. “Saada itkemään, suremaan tapettua Uhria,” ja he olivat hyljänneet Sen.

⁶³ He ovat omassa maassaan. He olivat hajotetut, sokaistut, ja nyt kootut. Ja se oli kaikki tuon Kuudennen Sinetin alla, heidän Seitsemän Pasuunaansa...soivat kootakseen heidät yhteen, Kuudes Pasuuna. Tuo Seitsemäs on “tuo Suuri Pasuuna,” niin kuin puhuimme siitä viime sunnuntaina. Kuudes Pasuunaa soi Kuudennen Sinetin alla. Aivan niin kuin meidän Kuudes Sinettimme avautui, kaikki samaan aikaan; paitsi että heillä kaikki soivat yhtäaikaan; kun me taas olemme olleet kaksituhatta vuotta helluntaijuhlassa.

⁶⁴ No niin, tuosta ajasta on kulunut kaksituhatta seitsemänsataa vuotta. Hän sanoi: “Kolmantena päivänä, meidät tullaan kokoamaan jälleen. Kahden päivän kuluttua, kolmantena päivänä, meidät tullaan kokoamaan jälleen, ja me saamme Elämän Hänen edessään.” Näettekö te tuon lupauksen? Tuo hetki on täydellisesti kirjoitettu seinälle. Me näemme, missä me elämme.

⁶⁵ Nyt he ovat kotimaassaan, odottaen Pasuunoiden juhlaa, tai Sovituksen tunnistamista, ja odottaakseen Tulemusta, murehtiakseen hylkäämistään ensimmäisellä kerralla, kun he hylkäsivät Sen. He ovat kotimaassa sitä varten, odottaen. Mitä he kaikki ovat...Kaikki on asetettu paikalleen.

⁶⁶ Evankeliumin palvelijana minä en voi nähdä mitään muuta olevan jäljellä kuin Morsiamen poismenemisen. Ja Morsian täytyy tulla otetuksi pois ennen kuin he voivat tunnistaa, mitä on tapahtunut. Heidät oli sidottu, hajotettu...tarkoitin, että heidät oli hajotettu, sokaistu ja nyt heidät on koottu. Mitä on jäljellä? Morsiamen ottaminen pois tieltä. Odottaen Morsiamen menemistä, jotta heidän Ilmestyskirja 11. luvun profeettansa voivat kutsua heidät Pasuunoiden juhlaan, saadakseen heidät tunnistamaan, mitä he ovat tehneet.

⁶⁷ Muistakaa, aivan noiden Sinettien välissä, tuli esiin Kuudes Sinetti. Ja siellä oli sataneljäkymmentaneljä tuhatta valittua ja kutsuttua. Ja Kuudennen ja Seitsemännen Pasuunan välissä, Ilmestyskirja 11 näyttäytyy juuri siellä tarkalleen linjassa Kuudennen Sinetin kanssa.

⁶⁸ Tekemään Mitä? Mitä sen tuli tehdä? Ja tämän tuli tuoda esiin kaksi todistajaa, Mooses ja Elia, profeetat. Joita, juutalaiset uskovat ainoastaan profeettojaan. Ja he tulevat esiin profeettojen merkin kanssa, ja heidän tehtävänsä tulee olemaan profeetan tehtävä, niin he tekivät tarkalleen.

Se osoittaa yhden asian, että ihminen, kun te kuulette tai mitä tahansa, kun te jätätte tämän maailman, teidän luonteenne ei muutu. Jos sinä olet nyt valehtelija, sinä tulet olemaan valehtelija siellä. Jos sinä olet äkkipikainen täällä, sinä tulet olemaan äkkipikainen siellä. Jos sinä olet epäilijä täällä, sinä tulisit olemaan epäilijä siellä. Miehet ja naiset, teidän on aika ravistella itseänne ja tutkia itseänne, ja nähdä, missä me seisomme, sillä kuolema ei muuta sitä.

⁶⁹ He olivat olleet poissa kaksituhatta vuotta. Mooses noin kaksituhattaviisisataa vuotta, ja Elia aina siitä asti kun... melkein kaksituhattaviisisataa vuotta Elia on ollut poissa, ja Mooses oli ollut poissa, ja tässä he palaavat saman luonteen kanssa ja tekevät samat asiat.

Kuolema ei tee ihmiselle mitään muuta kuin muuttaa hänen asuinpaikkansa. Se ei muuta teidän luonnetanne. Se ei muuta teidän uskoanne. Se ei muuta teissä mitään muuta kuin teidän asuinpaikkanne.

⁷⁰ Niinpä, millainen teidän luonteenne on tänä aamuna! Jos sinä olet Jumalan Sanan epäilijä, sinä tulisit olemaan epäilijä siellä. Riippumatta siitä, kuinka pyhiä te olette, kuinka te elätte, ja kuinka hyvin elätte, kuoleminen ei muuta teitä tippaakaan, vain teidän asuinpaikkanne. Ja jos te ette voi vastaanottaa koko Jumalan Sanaa sillä tavalla kuin se on kirjoitettu, te ette tulisi tekemään sitä Siellä; niinpä, älkää murehtiko, te ette tule olemaan Siellä.

Teidän täytyy vastaanottaa Se Sen täyteydessä, Sen toteennäyttämisen voimassa ja ilmestys siitä, mitä Se on, silloin te tulette osaksi Siitä. Hän tulee nostamaan ylös ainoastaan oman Sanansa, niin kuin Hän nosti ylös Sanansa ensimmäisenä Pääsiäisaamuna. Ainoastaan Hänen Sanansa tuli esiin, ja ne, jotka olivat kuolleet Hänen Sanassansa, uskoen Hänen Sanansa ja olivat puolustaneet Hänen Sanaansa.

⁷¹ Pankaa nyt merkille, se on ollut kaksituhattaseitsemänsataa vuotta sitten. Huomatkaa, heidät oli hajotettu heidät oli sokaistu, ja nyt heidät on koottu. Nyt, seuraava asia on, että heidän on määrä ottaa vastaan Elämä. [Veli Branham koputtaa saarnatuoliin—Toim.]

⁷² Ja pakanat on kutsuttu ulos. Morsian on valmis. Ylöstempaus on käsillä. Voimmeko me käsittää sitä? Voimmeko me itseasiassa uskoa sitä? Onko se jokin kertomus, joka on kerrottu? Onko se meille jokin taru? Onko se jotakin, mikä kuulostaa todelliselta? Onko se jotakin, minkä me, ulkonaisesti, voimme uskoa? Vai onko se jotakin, mikä on meissä, mikä on osa meistä, että se on enemmän kuin elämä meille? Millä asenteella me istumme, tänä aamuna, tässä Tabernaakkelissa? Muistakaa, se tulee olemaan pieni lauma, joka ottaa Sen vastaan.

⁷³ Nyt he ovat kotimaassaan, odottaen Pasuunoita. Odottaen nyt pienen Morsiamen poistumista, niin että Ilmestyskirja 11 voi täyttyä. Seurakuntajakso on päättynyt; Sinetit on avattu, jotka osoittavat, mitä he jättivät pois seurakunnan ajanjaksossa, ja Sanoma on annettu. Israel on näyttämöllä, halleluja, valmiina Pasuunoiden juhlaa varten.

⁷⁴ Oi, te miehet muissa maissa, missä te kuulette tämän ääninauhan, etkö voi herätä, veljeni? Vai, sokaiseeko Se sinut? Heittäisitkö sinä sen pois ja kutsutko sinä Sitä vääräksi profetiaksi? Kun, Se on näytetty toteen sinun edessäsi, maailman kautta, ajan kautta, kansojen kautta, ja Pyhän Hengen kautta, Joka kirjoitti Sen. Se on toteennäytetty sekä luonnollisesti, hengellisesti että aineellisesti. Kaikki, mitä Hän sanoi, on täyttynyt ja todistettu.

⁷⁵ Israel on maassaan; heidät on ajettu sinne, paimennettu sinne, kuin lampaat. Sudet olivat hänen kannoillaan ja ajoivat heidät takaisin turvaan, omaan maahansa. Muistakaa, Israelin on luvattu olevan siunattu vain niin kauan, kuin se oli omassa maassaan. Jumala ei koskaan siunaa Israelia tuon maan ulkopuolella. Aabraham meni tuon maan ulkopuolelle tullen tuomituksi. Jokainen, joka jättää tuon maan, on tuomittu. Jumala voi siunata Israelia vain, kun se pysyy kotimaassaan, ja se on siellä nyt kansakuntana. Ja Seurakunta on kutsuttu; se vain odottaa Ylöstempausta, Morsiamen poisottamista.

⁷⁶ Sinetit ovat avoinna. Se on paljastettu meille. Me näemme, mitä he jättivät pois. Te, jotka haluatte väitellä ja hälistä käärmeen siemenestä ja vesikasteesta ja niin edelleen, te olette sokaistuja ettekä tiedä sitä. Tämän maailman jumala on sokaissut teidät Sen suhteen, ettekä te tiedä sitä. Ei ihme, että minulla oli sellainen hetki tänä aamuna, taistellessani noiden paineiden lävitse!

⁷⁷ Niinpä heidän profeettansa voidaan paljastaa tässä viimeisessä ajassa; eivät voi tehdä sitä Pasuunoiden juhlan Pasuunoille.

⁷⁸ Hän sanoi Hoosean kautta: "Minä olen antanut heille iskuja." Nyt tarkatkaa, Israel on se, jolle Hän on puhumassa. "Minä olen antanut iskuja," tai toisin sanoen: "Minä olen

hakannut, hakannut heitä irti profeettojen kautta.” Tällä tavalla Jumala valmistaa kansaansa. Hän hakkasi heidät pois muista kansakunnista. Millä? Kaksiteräisellä miekallansa, Sanallansa. Hän hakkasi heitä, kansansa, irti kansoista. Hän hakkasi kansansa irti kansoista, profeettojen kautta, vahvistetulla Sanallaan.

Samoin Hän on hakannut Morsiamensa kirkkokunnista, Sanallaan; joka on luvattu Malakia 4:ssä, viimeisenä aikana. Hän hakkasi ulos Morsiamensa, hakkasi Hänet irti muista seurakunnista! Hakkasi irti Morsiamensa!

⁷⁹ Hän hakkasi irti, Hänen profeettansa; profeettojensa kautta ja kanssa, Sanallaan hakaten Israelia. “Erottautukaa heistä muista.”

Katsokaa sitä, kun he halusivat toimia niin kuin muutkin. He tulivat profeetta Samuelin tykö. Hän sanoi: “Olenko minä koskaan ottanut teidän rahaanne? Olenko koskaan puhunut teille Herran nimessä mitään muuta kuin sen, mitä tapahtui?”

He sanoivat: “Ei, se on, se on totta, mutta me silti haluamme kuninkaan.”

⁸⁰ Sillä tavalla seurakunnat ovat tehneet. “Oi, me uskomme Sanan. Se on aivan oikein, mutta, tähän tiedätte, he sanovat, että meidän pitäisi tehdä *tämä*.” Minä en välitä siitä, mitä he sanovat. Sana on oikein!

Odottaen. Hän on hakannut heidät irti, profeettojen kautta.

⁸¹ Mikä aika on, veli? Mikä aika on, saarnaaja? Näettekö sen, mikä aika päivästä on, ja sen merkin, jonka alla te elätte? Voitteko ymmärtää sitä? Näettekö te sen?

⁸² Missään ei ole nyt herätystä. Kaikki valittavat, sananpalvelijat itkevät. Luin erästä merkittävää lehteä, joka tulee tänne seurakuntaan, erittäin hieno lehti. Ja minä tunnen julkaisijan ja tunnen nuo ihmiset. Ja he ovat hurskaita ihmisiä, erittäin hienoja, veli ja sisar Moore, *Hänen Tulemuksensa Airuesta*. Yksi hienoimmista lehdistä kentällä, *Hänen Tulemuksensa Airut*. Mutta he tuskin painavat mitään, ellei se koske aihetta: “Paastotkaa, rukoilkaa! Paastotkaa, rukoilkaa! Puhaltakaa pasuunaan! Tehkää...” Kuinka moni lukee sitä? Te tiedätte. Te näette sitä koko ajan: “Paastotkaa, rukoilkaa! Paastotkaa, rukoilkaa!” Se on kaikki, mitä kuulette. “Paastotkaa, rukoilkaa! Meillä tulee olemaan suuri päivänkoitto! Suuri asia on tapahtuva! Te kaikki, rukoilkaa, rukoilkaa, rukoilkaa! Me emme ole vielä liian myöhässä!”

⁸³ Miksi he tekevät sen? Miksi he tekevät sen? He haluavat suuren heräämisen. He huutavat, uskoen, että on oleva herääminen. He ovat hyviä ihmisiä. Miksi se tapahtuu? Mitä he ovat tehneet? He eivät ole tunnistanee Morsiamen heräämistä.

Näettekö? Koska he ovat kristittyjä, he tuntevat tämän hetken vetovoiman, mutta he eivät ole tunnistaneet, mitä on tapahtunut. Se on se, mikä saa heidät tuntemaan sillä tavalla. He tietävät, että jotain pitäisi tapahtua, mutta, katsokaahan, he odottavat sen tapahtuvan jossakin kaukaisessa tulevaisuudessa, kun se on jo tapahtunut aivan teidän lähellänne.

⁸⁴ Se on sama asia, mitä he tekivät menneinä päivinä. He uskoivat tulevaan Messiaaseen. He uskoivat, että tulisi olemaan edelläkävijä. Mutta se oli aivan heidän kohdallaan, eivätkä he tienneet sitä. He eivät tunnistaneet sitä. He uskoivat, että tulisi edelläkävijä, joka edeltäisi Messiaista, ja he leikkasivat hänen päänsä irti. Ja tappoivat Messiaansa, koska oli profetoitu, että he tulisivat olemaan sokaistuja. Hoosea sanoi niin.

⁸⁵ Ja tuo sama Henki, joka puhui Hoosean kautta, puhui Johanneksen kautta ja sanoi, että seurakunta näinä viimeisinä päivinä tulisi olemaan “alaston, ja sokea, ja laittaisi Hänet seurakunnan ulkopuolelle.” He eivät nähneet noiden profetioiden täyttyvän. Mutta, ollen siellä, he käsittävät, että jotakin täytyy tapahtua. He vain eivät ymmärrä sitä. He eivät käsitä sitä. Paljolti samalla tavalla kuin entisajan juutalaisten suhteen; sokaistu Laodikea; rikkauksia, teologiaa, vihamielisyyttä seurakunnan suhteen, vihamielisyyttä Sanomaa kohtaan. Katsokaa, kuinka vihamielisiä nuo juutalaiset olivat Johannesta kohtaan. Katsokaa, kuinka vihamielisiä he olivat Jeesusta kohtaan, vaikka Hän oli juuri Se, jota he väittivät odottavansa.

[Vahvistinjärjestelmä antaa surisevan äänen—Toim.] Uskon, että meiltä paloi sulake. Oletan, että se pysäyttää myös nauhurit. Se ei tee sitä. Hyvä on.

⁸⁶ He olivat vihamielisiä Sanomaa kohtaan.

Mitä tapahtuu, on se, että siellä vaaditaan niin paljon virtaa; jokainen teistä on lämmitin. Ei ole mitään tapaa pitää rukoushuonetta täysin normaalina näissä, näinä aikoina. Koska, näettehän, jokainen teistä on 37 asteinen, normaalisti. Ja te ette vain istu siellä tällä tavalla; te levitätte jatkuvasti lämpöä. Täällä on nyt tarpeeksi ilmaa jäädyttämään tämä paikka. Mutta, kun lämmitys on päällä, te—te ette voi tehdä sitä.

⁸⁷ Huomatkaa, vihamielisiä! Mutta nyt, kuten entisajan juutalaiset, he ovat sokaistuja! He ovat Laodikeassa. He ovat “alastomia, viheliäisiä, kurjia, eivätkä tiedä sitä.” Rikkauksien päivä, suuria teologisia opetuksia, suurta koulutusta, ja nyt he ovat tulleet vihamielisiksi Sanomaa kohtaan. He eivät halua olla missään tekemisissä Sen kanssa, aivan samoin kuin oli aikaisemmin niinä päivinä, jolloin Jeesus Nasaretilainen oli maan päällä.

⁸⁸ Syy, miksi ihmiset Nooan päivinä eivät menneet arkkiiin oli se, että he eivät koskaan tunnistaneet sanomaa eivätkä sanansaattajaa. Se on ainoa syy, miksi he tuhoutuivat, koska he eivät tunnistaneet sitä hetkeä, jossa he elivät. He eivät tunnistaneet, että Jumala tulisi toimimaan synnin suhteen niin kuin Hän lupasi tehdä. "Hän tulisi hävittämään ihmiset maan päältä." Hän oli profetoinut sen. Hän tarkoitti sitä. Ja Hän tarkoittaa sitä tänään samoin kuin silloinkin.

⁸⁹ Mutta ihmiset, sensijaan, että he olisivat olleet suosiollisia Nooaa kohtaan, he pitivät häntä villimiehenä. He eivät uskoneet hänen olevan profeetta. Tiedättehän, Jeesus, Hän itse, kertoi meille, kuinka he pilkkasivat Nooan päivinä, tekivät pilaa hänestä, kutsuivat häntä fanaatikoksi ja mitä vielä. Mutta he eivät tunnistaneet hetkeään. He eivät tunnistaneet tuota päivää. He eivät tunnistaneet merkkiä. He eivät tunnistaneet sanomaa. He eivät tunnistaneet sanansaattajaa, vaan poistivat hänet keskuudestaan ja nauroivat hänelle. Jeesus sanoi: "Niin kuin oli Nooan päivinä!"

⁹⁰ Israelin ollessa kotimaassaan, ja kaiken tullessa nyt kohdalleen, ja Sanoma on niin täydellisesti liikkumassa siihen, missä ajassa me elämme, veli? Missä me olemme?

⁹¹ He eivät tunteneet tuota päivää. He eivät tunteneet. Se on syy, miksi he menivät sen ohitse, koska he eivät tunnistaneet sitä. He olivat niin kuin tämä aika, melko lailla sellaisia kuin ihmiset tänään, tieteellisten todisteiden sokaisemia, koulutusjärjestelmien sokaisemia, teologisten seminaarien sokaisemia. Ja asiat, jotka sokaisivat heidät tuona päivänä, ne ovat tehneet sen saman tänään. Se on sokaissut heidät, jälleen.

⁹² Ja myös yksinkertaisuus, sanoman ja sanansaattajan yksinkertaisuus! Nooa ei ollut tieteellinen. Hän ei ollut koulutettu mies. Hän oli köyhä maanviljelijä, nöyrä, yksinkertaisen sanoman kanssa. Se oli liian yksinkertainen heidän korkealle oppineisuudelleen.

Niin se on myös tänään! Jumala aina tekee sen yksinkertaiseksi, saadakseen itselleen ne ihmiset, jotka tulevat uskomaan ja luottamaan Häneen. Se on erilainen, yksinkertaisesti erilainen Sanoma, mutta sama Jumala. Nyt minä haluan teidän uskovan Sen ja ymmärtävän, että Jumala on puhunut Sen.

⁹³ Jeesus sanoi, että he pilkkasivat Hänen profeettaansa, Nooaa. Ja niin kuin he pilkkasivat tuona päivänä, niin he tulevat tekemään sen jälleen Hänen Tulemuksessaan. He tulisivat tekemään saman asian.

Se on syy, miksi faarao hukkuu mereen. Hän ei koskaan tunnistanut päiväänsä. Hän ei koskaan tunnistanut sitä, mitä oli tekeillä. Hän oli liian kiireinen tieteellisen ajanjaksonsa saavutuksissa, rakentaakseen kaupunkeja orjatyövoimalla.

Hän oli liian—hän oli liian kiireinen, tunnistaakseen sitä tilaisuutta, joka hänellä oli, ja hän hääti Jumalan profeetta-sanansaattajan erämaahan. Hän ei tunnistanut sitä. Se on syy, miksi asiat menivät sillä tavalla kuin ne menivät. Hän ei koskaan tunnistanut sitä. Jos hän vain olisi tunnistanut Jumalan luvattun Sanan, tuolle kansalle!

⁹⁴ Ja jos seurakunnat tänään vain tunnistaisivat, jos seurakunnat vain tunnistaisivat Jumalan Sanan, joka on antanut tämän lupauksen tätä hetkeä varten, ihmisille, he eivät tuhoutuisi.

Jos Amerikka vain voisi tunnistaa sen perustuslain, jonka se laati, se ei olisi halukas ottamaan Raamattuja pois kouluista, ottamaan Jumalan Nimeä pois kolikoista, eikä uskollisuudenlupausta Jumalalle alamaisena. Mutta se ei tunnista sitä. Miksi? Se on sokea, alaston. Se ei voi tunnistaa noiden kalliiden poikien verta, jotka ovat kuolleet taistelukentillä tämän etuoikeuden puolesta. Heidät on unohdettu; he ovat tomua.

⁹⁵ Mutta on Yksi, Joka muistaa profeettojen veren vuodattamisen, sen hinnan, joka tarvittiin tuomaan tämä Evankeliumi meille tänään. Kuinka leijonat söivät tuhansia, ja kuinka heidät heitettiin luoliin, kuinka heitä sahattiin kappaleiksi, poltettiin, ristiinnaulittiin! Jumala tunnistaa sen.

Seurakunta on unohtanut profeettansa. He “eivät tarvitse heitä enää,” he väittävät. Mutta Jumala tietää, että Hänellä täytyy olla heitä; Hän veistää kansaansa Sanallansa. Mutta Se on liian vanhanaikaista heille tänä päivänä. He eivät tunnista Sitä. Se on syy, miksi he ovat siinä tilassa, missä he ovat. Se on syy, miksi he ovat “alastomia, viheliäisiä, sokeita, kurjia, eivätkä tiedä sitä,” koska he eivät tunnista tätä hetkeä, jossa me elämme. He eivät huomaa sitä.

⁹⁶ Mooses, hän tunnisti päivänsä ja kutsumuksensa, kun hän näki Jumalan Sanan lupauksen tuota päivää varten toteennäytettynä. Hän tiesi silloin, ja käsitti, mitä hän oli ja mitä hänen tuli tehdä, luvattun Sanan kautta. Niinpä hän ei pelännyt, mitä joku sanoi. Hän ei hävennyt sanomaansa, vaikka jokainen pappi ja jokainen faarao, kaikki, jokainen auktoriteetti, oli eri mieltä hänen kanssaan. Mutta hän tunnisti, kun hän näki tuon Valon, tuon Tulipatsaan viipyessä tuossa pensaassa, ja puhuessa hänelle Sanan, joka oli luvattu tuota päivää varten, ja sanoessa: “Minä olen kutsunut sinut mennäksesi tekemään sen.” Hän ei pelännyt kuninkaan suuria uhkauksia. Hän meni alas tuodakseen nuo ihmiset maastamuuttoon, niin kuin Jumalan Sana oli luvannut.

⁹⁷ Nähdessään lupauksen vahvistetuksi, hän sai kansan valmiiksi heidän maastamuuttoaan varten. Milloin? Kun hän näki Jumalan lupauksen vahvistetuksi. Muistakaa, hän pakeni

teologiansa kanssa; hän pakeni koulutuksensa kanssa. Mutta kun hän näki Jumalan Sanan julkituotuna, hän näki Sen vahvistettuna, "MINÄ OLEN SE, JOKA MINÄ OLEN," silloin hän ei välittänyt siitä, mitä joku sanoi. Hän ei pelännyt sitä, mitä faarao tekisi hänelle. Hän ei pelännyt sitä, mitä nuo muut tekisivät. Hän ainoastaan pelkäsi Jumalaa; että hän voisi väärinymmärtää Jumalan, tai että jollakin tavalla hän voisi ymmärtää Jumalaa väärin. Hän ei pelännyt ihmisiä eikä sitä, mitä he sanoisivat, tai mitä he tekisivät. Hän pelkäsi ainoastaan Jumalaa, sen jälkeen kun hän tunnisti, että se oli Jumalan Sana.

⁹⁸ Hän ei voinut ymmärtää, kuinka hänen kaltaisensa mies lähetettäisiin sinne. Mutta kun hän tunnisti, vahvistetun Sanan kautta, mitä se oli, silloin hän ei pelännyt kuninkaan käskyjä. Jos te vain tunnistaisitte, jos me tänään vain voisimme tunnistaa! Mooses tunnisti sen, kun hän oli nähnyt Sanan vahvistettuna, nähtyään vahvistuksen todistettuna, Hän oli valmis kansan maastamuuttoa varten.

Job ei koskaan tunnistanut, että se oli Jumala. Niin kauan kuin paholainen voi—voi saada teidät joskus uskomaan, että ne pienet koetukset, joiden lävitse te kuljette että se on—on ehkä Jumala . . . rankaisemassa teitä! Se oli Jumala koettaen näyttää hänelle jotakin. Job ei koskaan tunnistanut sitä, ennen kuin hän näki näyn. Kuten Mooses; kun Mooses näki näyn, Tulipatsaan pensaassa, se oli toteennäytetty. Ja kun . . .

Jobin kysymyksessä: "Kun mies kuolee, virkoako hän jälleen henkiin? Minä näen puun kuolevan, ja kasvavan uudestaan. Minä näen kukan kuolevan, ja kasvavan uudestaan". Se oli hänen kysymyksensä. "Mutta mies lasketaan maahan, hän antaa henkensä, hän kuihtuu pois. Hänen poikansa tulevat suremaan, eikä hän havaitse sitä. Oi, jospa Sinä kätkisit minut hautaan, kunnes Sinun vihasi on ohitse!" Hän ei voinut ymmärtää, miksi kukka kuolisi ja eläisi jälleen, kuinka lehti putoaisi pois puusta, alas, ja makaa maassa ja tulee jälleen takaisin keväällä. Hän sanoi: "Mies lasketaan maahan, ja minne hän menee? Minä uskon Jumalaa; mutta mitä tapahtuu ihmiselle?"

⁹⁹ Mutta sitten eräänä päivänä salama alkoi leimahdella, ukkonen alkoi jylistä, Henki tuli profeetan päälle. Ja hän näki sellaisen Miehen tulemuksen, Joka saattoi laittaa kätensä syntisen miehen ja pyhän Jumalan päälle, ja rakentaa sillan sinne. Silloin hän huusi: "Minä tiedän, että minun Lunastajani elää! Vaikka ihomadot hävittävät tämän ruumiin, kuitenkin liharuumiissani ollen minä tulen näkemään Jumalan!" Hän tunnisti, mitä ylösnousemus oli.

¹⁰⁰ Bileam ei koskaan havainnut enkeliä ennen kuin muuli puhui kielillä. Bileam ei voinut havaita, että enkeli seisoi

hänen tiellään. Sokaistu saarnaaja ei voinut tunnistaa, että se oli Jumala, joka seiso i tiellä, yrittäen estää häntä myymästä lahjaansa rahasta. Ja kun aasi puhui inhimillisellä äänellä, silloin Bileam tunnisti, että se oli enkeli, joka oli seisomassa hänen tiellään, yrittäen estää häntä tekemästä sitä, mitä hän oli tekemässä.

101 Oi, te sokaistut kirkkokunnat! Jos Jumala voi käyttää muulia, joka on mykkä, puhumaan kielellä, jota se ei tunne, paljastamaan sananpalvelijalle, että hän on poissa tieltä, eikö Hän voi käyttää miestä tekemään saman asian? Sokaistut ihmiset!

102 Jos Aahab vain olisi tunnistanut päivänsä, hän ei olisi koskaan tuominut profeettaa, Miikaa, jolla oli Jumalan lupauksen Sana hänelle.

103 Kun Aahab seiso i siellä tuona päivänä, hän ja—ja Joosafat. Ja kun heillä oli neljäsataa profeettaa siellä profetoimassa, sanoen: “Mene sinne! Kaikki on hyvin. Aahab, sinä elät synnissä. Sinä olet tehnyt meistä suuren kirkkokunnan! Me olemme suuri kansa. Meillä on suuri palvelustehtävä. Tässä me olemme, meitä on neljäsataa koulutettua pappia, tai profeettaa. Meitä on neljäsataa, koulutettua Sanassa ja teologiassa. Me tiedämme siitä kaiken.”

104 Niinpä, nyt, se todisti, että he eivät tienneet siitä kaikkea. Tuo mies, jota he kutsuivat hulluksi mieheksi, heitä edeltävässä sukupolvessa, Elia, tuo todellinen Jumalan profeetta, oli profetoinut: “NÄIN SANOO HERRA, ‘Koirat tulevat nuolemaan sinun veresi, Aahab!’” Näettekö?

105 Mutta nuo papit, ihmistekoiset profeetat, ajattelivat, että heillä oli se kaikki järjestyksessä aivan tarkalleen. He sanoivat: “Isä Abraham...tai, Isä Aahab, mene! Herra on sinun kanssasi. Sinulla on siitä Kirjoitusten kohta, koska Jumala antoi tämän maan Israelille. Se kuuluu Israelille. Mene! Herra on sinun kanssasi.” Hyvän aika!

106 Mutta, te tiedätte, Joosafat, se, joka ei ollut sekaantunut syntiin niin kuin Aahab, hän näki asiat hieman eri tavalla. Hän sanoi: “Eikö siellä ole vielä yhtä?”

107 Hän sanoi: “Meillä on täällä yksi, mutta minä vihaan häntä.” Näettekö? Mitä Jumala oli tekemässä? Hakkaamassa kansaansa ulos, profeetan kanssa, jälleen. “Minä vihaan häntä. Hän ei tee mitään muuta kuin vain tuomitsee minut koko ajan. Ja sinä tiedät, että minä olen suuri mies. Minulla ei olisi tätä seminaaria täällä, jos minä en olisi suuri uskovanen. Minulla on hyvinkoulutetut miehet. Minä olen asettanut heidät sinne kirjojen ja Raamattujen kanssa, ja kaiken muun kanssa, opettamaan tätä. Ja minä tiedän, että he ovat suuria miehiä.”

Mutta jos Aahab olisi vain tunnistanut, kuka tuo kaveri oli, tämä köyhä pieni räsyiseltä näyttävä kaveri, Imlan poika, joka seisten siellä, kertoi hänelle: "NÄIN SANOO HERRA," hän ei olisi koskaan tehnyt tuota kohtalokasta virhettä, jonka hän teki. Mutta hän tuomitsi Miikan. Hän ei koskaan. . .

Oi, ihmiset, tunnistakaa se ajanjakso, jossa te elätte! Katsokaa, mitä on tapahtunut. Katsokaa, mitä on luvattu. Tunnistakaa tämä päivä, jossa te elätte.

¹⁰⁸ Jos seurakuntauskonlahko tänään vain voisi nähdä, miksi he ovat tuomittuja, ja miksi heidän jäsenensä pakenevat niistä, niin kuin Israel pois Egyptistä! Jos kirkkokunnat vain lakkaisivat tuomitsemasta noita ääninauhoja, ja kuuntelisivat niitä! Ja sinä, saarnaaja, joka kuuntelet tätä nauhaa, kuuntele! Jos sinä vain tunnistaisit hetken, jossa elät, jos vain tunnistaisit tämän ajan merkin, sinä näkisit, miksi ihmiset pakenevat noista kirkkokunnista. Herran Henki on kutsumassa! "Kukaan ei voi tulla Minun tyköni", sanoi Jeesus: "ellei minun Isäni häntä vedä. Ja kaikki, jotka Isä on aikaisemmin antanut Minulle, he tulevat."

¹⁰⁹ Kuten tuo pieni nainen kaivolla, ja tuo pappi, kuinka erilaisia he olivatkaan! Kirjoitus on tämän päivän seinällä, jälleen. He näkevät sen, mutta he eivät tunnista sitä.

¹¹⁰ Jospa juutalaiset vain olisivat tunnistaneet luvatus merkin Messiaastansa, heidän viimeisen profeettansa mukaan! Malakia 3 sanotaan: "Katso, minä lähetän Minun sanansaattajani edelläni, ja hän on valmistava tien." Ja he väittivät odottavansa Häntä.

¹¹¹ Mikä—mikä tarkka yhtäläisyys tähän päivään nähden! He väittävät odottavansa jotakin tapahtuvaksi. Seurakunnat rukoilevat kaikki ja paastoavat ja sanovat: "No niin, rukoilkaamme. Tulkaamme yhteen. Suuren asian täytyy tapahtua meille. Me tiedämme, että jotain suurta on tapahtumassa. Seurakunnan täytyy tulla valmiiksi." Tämä on se, mitä he rukoilevat.

¹¹² Tämä on se, mitä he siellä rukoilivat. Ja siellä tuli Johannes Kastaja. Koska hän hylkäsi heidän seminaarinsa, ja teki vastoin sitä, mitä heidän isänsä ovat opettaneet. Hän tuli erämaasta ilman koulutusta. Hän tuli ilman papinkaulusta, niin kuin nykyään sanottaisiin. Hän tuli ilman suurta määrää jumaluusoppia. Mutta hän tuli, tietäen Jumalan lupauksen kautta, että hänen tuli ilmoittaa Messias.

Hän sanoi: "Hän seisoo teidän keskellänne nyt." Ja he ajattelivat, että hän oli hullu, koska hän ei tullut heidän kouluistaan. Kirjoitus oli seinällä, eivätkä he tunteneet sitä. He väittivät odottavansa sellaisen henkilön tuloa; ja Hän oli aivan heidän keskellään. Ja he eivät tunnistaneet Häntä, vaikka he sanoivat odottavansa Häntä.

113 Aivan samalla tavalla kuin juutalaiset, siinä he ovat, kuten pakanat omasta puolestaan, koska tuo sama asia on profetoitu, sama asia. He väittivät odottavansa Häntä. Mutta kirkkokunnat nyt pakanoiden, Laodikean ajassa ovat aivan yhtä sokeita kuin he olivat, koska (miksi?) on profetoitu, että he olisivat. Sen täytyy tapahtua.

114 Jos Israel vain olisi voinut tunnistaa merkkinsä, he olisivat tienneet, että Messiaan ilmestymisen aika oli käsillä. Jos he olisivat tunnistaneet!

Te tiedätte, opetuslapset sanoivat sen Jeesukselle: “Miksi kirjanoppineet sanovat, että: ‘Eliaan täytyy ensin tulla?’”

115 Ja Jeesus sanoi: “Elias on jo tullut, eivätkä he tunteneet häntä. Hän on jo ollut täällä, ja he ovat jo tappaneet hänet. He ovat tehneet aivan tarkalleen, mitä Raamattu sanoi, että he tekisivät.”

116 Jos he vain olisivat tunnistaneet, että tuo “fanaatikko”, joka tuomitsi jokaisen vilpillisen asian, jonka he olivat tehneet, joka tuomitsi kaiken, mitä he olivat tekemässä. . . Hän sanoi: “Te ulkokullatut! Älkää alkako. . . Käärmeet ruohikossa, te kyykäärmeiden sukupolvi, kuka on varoittanut teitä pakenemaan vihaa, joka on tuleva? Älkää alkako ajatella itseksenne: ‘Meillä on Aabraham isänämme. Meillä on *sitä sun tätä.*’ Sillä minä sanon teille, että Jumala on kykenevä näistä kivistä herättämään lapsia Aabrahamille.”

117 Älkää alkako ajatella, että teillä on Maailmanneuvosto käsissänne, ja että teillä on sen parhaiten pukeutuneet jäsenet. Jumala kykenee kadun hylkiöistä tuolla ulkona herättämään lapsia täyttämään Sanansa; prostituoiduista, katutyttöistä, juopoista, uhkapelureista. Hän kykenee tekemään sen. Hän on yhä Jumala.

118 Sokaistut kirkkokunnat, samoin kuin sokaistu Israel, molempien profetoitiin olevan sillä tavalla. Minä näytän teille yhtäläisyyksiä, kunnes pääsen tähän kohtaan, johon nyt haluan. Sokaistuja, kuten pakanain kirkkokunnat Laodikean ajanjaksossa, ovat sokaistuja tänään, niin kuin he olivat silloin.

119 Laodikean ajanjakson pitäisi saada Sanoma! Malakia 4 sanoi, että he saisivat.

Mutta mitä he odottavat? “Meidän kirkkokuntamme tulee tuottamaan Sen. Jos se ei tule meidän kauttamme, Baptistien, Presbyteerien, Yhtyneiden, Ykseysläisten, siellä on. . . Jos me emme tuota Sitä, Se ei ole totta.”

Sama asia, jonka he tekivät tuona päivänä! Ja se tuli ja meni, eivätkä he tienneet sitä. He eivät tunnistaneet sitä, vaikka se täytti jokaisen Sanan. Jeesus sanoi: “He ovat tehneet niin kuin heidän oli listattu tekevän. Niin he tulevat tekemään Ihmisen Pojalle, Hänet tultaisiin hylkäämään.”

¹²⁰ Nyt huomatkkaa, sama nyt pakanain päivinä, Malakia 4:n lupaaman Kirjoituksen mukaan.

Siitä Jeesus sanoi: “Kaikki Kirjoitukset ovat innoitettuja, eikä hitustakaan Siitä voida estää täyttymästä.” Ei ole mitään tapaa estää Kirjoituksia täyttymästä. Kaiken täytyy täytyä. Ja Jeesus sanoi, että se tapahtuisi. Ja tässä me näemme sen tapahtuneen. Me näemme sen.

¹²¹ “Palauttaa ennalleen” mitä, näissä viimeisissä päivissä? Te kirkkokunnalliset veljet, kuunnelkaa! Palauttaa ennalleen helluntainen, alkuperäinen juhla. Niin kuin Se oli alussa, niin Se tullaan palauttamaan ennalleen ennen kuin Israelin Pasuunoiden juhla tulee soimaan. Sen täytyy tulla palautetuksi ennalleen! Täytyy olla jotain, joka tekee sen. Malakia 4 sanoi, että se palauttaisi jälleen ennalleen isien Uskon, takaisin lapsille, mikä tulisi tapahtumaan.

¹²² Jos Israel olisi tunnistanut Messiaansa, luvatus merkin, he eivät olisi olleet siinä, missä he ovat tänään. Jos he olisivat. . . Mutta miksi he eivät tehneet sitä? Se on säälittävää. Miksi he eivät tehneet sitä? Koska Jumala sanoi, etteivät he tekisi sitä. Kuinka moni uskoo sen, sanokoon: “Aamen.” [Seurakunta sanoo nyt: “Aamen!”—Toim.] Jumala sanoi, etteivät he tulisi tekemään sitä.

Ja se on sama, minkä Jumala on sanonut, Laodikean seurakuntajaksossa, tulevan tapahtumaan, ja tässä se on heidän edessään. Kuinka he voivat tehdä mitään muuta kuin tehdä sen?

¹²³ Jos he vain olisivat tunnistaneet Messiaan luvatus merkin, Ihmisen Pojan merkin! Hän tuli Ihmisen Pojan nimessä. No niin, Hän oli tuossa nimessä läpi Helluntain ajanjakson, Pyhänä Henkenä, Jumalan Poikana. Nyt, seuraava asia on tuhatvuotinen valtakunta, Daavidin Poika. Kolme “Poikaa,” sama Jumala. Sama: “Isä, Poika, Pyhä Henki,” sama Jumala. Daavidin Poika, Jumalan Poika. . . Daavidin Poika, Ihmisen Poika, Jumalan Poika, on sama Jumala koko ajan, vain kolmessa eri tehtävässä työskennellen.

¹²⁴ Niin eivät “Isä, Poika ja Pyhä Henki” ole kolme Jumalaa, vaan sama Jumala kolmessa ajanjaksossa, kolmessa tehtävässä työskennellen Isänä, Poikana ja Pyhänä Henkenä.

Mutta, kuten tänään, perinteiden sokaisemia, samoin kuin he olivat silloin, perinteiden sokaisemia, he eivät näe sitä. Miksi he eivät voi nähdä sitä? He eivät koskaan tule näkemään sitä. Muistakaa, se on NÄIN SANOO HERRA.

Te sanotte: “Miksi sinä sitten puhut siitä?”

Aivan samoin kuin Johannes teki, samoin kuin he muut tekivät. Siellä on joku, joka pysyy uskollisena siellä ja toinen täällä, jotka täytyy tuoda ulos. Oi, Jumalan lampaat, kuulkaa Jumalan Ääni! “Minun lampaani kuulevat minun Ääneni.”

¹²⁵ Nainen kaivolla tunnisti aikansa Messiaan merkin kautta. Hän oli huonossa tilassa. Hän ei halunnut leikitellä noiden vanhojen seurakuntien kanssa, sillä tavalla kuin he tekivät. He elivät joka tavalla, ja ne asiat, joita he tekivät, hän ei uskonut tuohon roskaan. Mutta hän tiesi, että tulisi Eräs jonakin päivänä. Tuo pieni raukka siellä matkalla kaivolle; hän löysi Sen, jota hän odotti, kun Hän alkoi paljastaa hänelle hänen sydämensä salaisuutta, kertoi hänelle sen synnin, jossa hän eli.

Hän sanoi: "Herra, minä näen, että Sinä olet Profeetta." No niin, heillä ei ollut ollut ainoatakaan neljänsataan vuoteen. Hän sanoi: "Minä näen, että Sinä olet Profeetta. Ja minä tiedän, että kun Messias tulee, Hän tulee tekemään näitä asioita."

Hän sanoi: "Minä olen Se."

¹²⁶ Hän tunnisti. Enää ei ollut epäilystä: "Kuinka Sinä voit todistaa sen?" Se oli jo todistettu. "Kun Messias tulee, tämä on se, mitä Hän tulee tekemään."

[Veli Branham koputtaa saarnatuoliin viisi kertaa—Toim.] No niin, jos hän voi tunnistaa sen Kirjoituksista, emmekö me voi tunnistaa ehtoon Valoja ja tämän päivän merkkiä?

"Me tiedämme, kun Messias tulee, Hän tulee ilmoittamaan meille kaikki nämä asiat. Hän tulee kertomaan meille tämän."

Hän sanoi: "Minä olen Se, minä, joka puhun sinulle."

¹²⁷ Ei enää epäilystä. Hän meni pois, ja hän kertoi ihmisille: "Tulkaa katsomaan! Täällä Hän on." Hänellä ei enää ollut epäilystä. Se oli ratkaistu, koska hän tunnisti ajan, jossa hän eli. Hän tunnisti sen.

¹²⁸ Niin teki Natanael, suuri heprealainen, kun hän näki tuon Messiaan merkin, joka oli luvattu siellä; sillä ei ollut väliä, kuinka monta pappia, kuinka monta jotakin muuta.

Mitä se teki? Se teki papit levottomiksi, kun he näkivät ihmisten jättävän kirkot ja menevän pois. Hän sanoi: "Jos joku teistä osallistuu Hänen kokoukseensa, teidät tullaan erottamaan. Me tulemme heittämään teidät ulos kirkkokunnasta."

¹²⁹ Samoin on tänään. "Me tulemme heittämään teidät ulos organisaatiostamme, jos te osallistutte hänen kokoukseensa."

¹³⁰ Muistatteko tuon sokean miehen? Isä ja äiti eivät voineet edes vastata; he pelkäsivät. Koska he sanoivat: "Jokainen, joka meni katsomaan Jeesusta, tai—tai osallistui Hänen kokouksiinsa, heidät tultaisiin erottamaan." Mutta, tuo sokea mies saattoi puhua puolestaan, hän, joka kerran oli ollut sokea, kykeni silloin näkemään.

¹³¹ Minä, joka olin kerran sokea, voin nyt nähdä. Minä, joka en tiennyt näitä asioita, Se on tehty tiettäväksi minulle Pyhän

Hengen kautta. Päästäkää irti, kirkkokunnat, koska he tulevat ulos joka tapauksessa! “Kun Minut ylennetään maasta, niin Minä vedän kaikki ihmiset tyköni.”

¹³² Natanael tunnisti sen. Hän tiesi sen.

¹³³ Aivan niin kuin Mooseksen Raamatun mukaiset todisteet, vahvistettu Sana. Mooses tiesi, että se oli tuon päivän lupaus, koska se oli Raamatun mukainen, olipa se sitten kuinka outoa tahansa. Hän sanoi: “Kenen voin sanoa heille... Minä kerron heille, että näin Valon täällä kaukana erämaassa. Kuinka minä voin kertoa heille nyt, että täällä oli Valo, ja tämä Valo käski minun mennä sinne?”

Hän sanoi: “Varmasti, Mooses, Minä olen sinun kanssasi.”
Ja ei ainoastaan... .

¹³⁴ Hän ei näyttänyt Itseään alhaalla Egyptissä; ainoastaan vain ihmeiden ja merkkien kautta. Mutta kun Hän sai heidät kaikki kootuksi yhteen, Hän ilmestyi heille jälleen, ja vahvisti Mooseksen palvelustehtävän Valittujen ja uloskutsuttujen edessä. Kun tuo profeetta oli hakannut heidät vapaaksi tuosta kansasta ja tuonut heidät eräeseen paikkaan, silloin Tulipatsas ilmestyi jälleen, ja Siinain vuoren huipulla.

¹³⁵ Verratkaa sitä tähän päivään. Aamen! Ylistys Jumalalle! Se on minulle enemmän kuin elämä. Ja minun aikakauteni alkaa madella pois, ja minä näen rivouden hetken ja moraalittomuuden pyyhkäisevän yli maiden ja asioiden, silloin minä katson taaksepäin ja näen, mitä on tapahtunut. Sydämeni hypähtää ilosta, tietäessäni, että hetken kuluttua tämä maallinen asumus tullaan hajottamaan, mutta minulla on toinen tuolla odottamassa. Minä yritän vetää ihmisiä, hakata heitä irti näistä asioista ja asioista, vetääkseni heidät ulos; osoittaakseni heille Kirjoitusten kautta, että Jumala seisoo siellä; Tulipatsaan vahvistamana, jonka sadat ja tuhannet ovat nähneet, ja jopa antoi ottaa Sen aikaisemminkin kameralla, kerta toisensa jälkeen, vahvistaakseen sen.

¹³⁶ Jäljittelijöitä nousee esiin. Varmasti, niin täytyy tapahtua. Jäljittelijöitä nousi esiin Mooseksen päivänä ja he tekivät saman asian. Jumala sanoi: “Erottaudu, Mooses. Älä maleksi heidän keskellään. Minä tulen nielaisemaan heidät.” Ja maailma sai heidät. Ja samoin on tänään; he menevät suoraan takaisin maailmaan, rahajuonia ja kaikkea muuta. Näettekö?

¹³⁷ Mooseksen Raamatullinen merkki! Hän oli—hän oli tuo suuri Jumalan profeetta, joka meni sinne vapauttamaan heidät, ja he tunnistivat sen. He tunnistivat merkin. Hän oli tarkka Raamatullinen lupaus, vahvistettuna.

¹³⁸ Jeesus oli tuo Raamatun lupaus vahvistettuna tuolle naiselle. Tai, Hän oli sen Tulkinta. Jeesus oli tuon Kirjoituksen tulkinta. Hänen oma elämänsä tulkitsi tuon Kirjoituksen.

¹³⁹ Ettekö näe tämän hetken Sanomaa? Näettekö te, missä me olemme? Sanoma itse, Raamatusta, tulkitsee teille hetken, jossa me elämme. Se on sen tulkinta.

¹⁴⁰ Jeesus sanoi Israelille: "Jos sinä vain olisit tunnistanut päiväsi." Kerran, istuessaan Öllymäellä, Hän katsoi sinne sanoen: "Jerusalem, oi Jerusalem!" Hän itki. Hän katsoi alas. Hän näki sen.

En sano tätä minään vertauksena, ehkä, sillä tavalla. Eräänä iltana, eräänä aamuna, noin kello kymmenen, kun näin tuon prostituoidun seurakunnan. Syvällä sydämessänne te tunnutte Pyhän Hengen vuodattavan kyyneleitä.

"Jerusalem, oi Jerusalem, kuinka usein olisinkaan tahtonut koota teidät. Mutta mitä te teitte? Te tapoitte profeetat, jotka Minä lähetin teille. Te murhasitte heidät. "

Ja ne Sanomat, jotka on lähetetty seurakunnalle, tänään, on murhattu heidän kirkkokunnallisilla uskonkappaleillaan. Raamattu on murhattu heidän uskonkappaleilla. Jeesus sanoi: "Jos te vain olisitte tunnistaneet päivänne! Mutta nyt se on liian pitkällä, nyt on liian myöhäistä." Samoin on seurakuntien kanssa!

¹⁴¹ Minä uskon koko sydämestäni, että se on mennyttä. Riippumatta siitä, mitä te haluatte ajatella, se on teidän oma mielipiteenne. *Tämä* on minun. Ymmärrätekö? Teidän ei tarvitse ottaa minun mielipidettäni. Mutta minä uskon, että se on mennyttä, ja on ollut sitä viimeiset viisi tai kuusi vuotta. Minä muistan. Te muistatte Chicagon. Tarkatkaa, mitä on tapahtunut sen jälkeen, ja tarkatkaa, kuinka sitä jatkuvasti tapahtuu. Näettekö? Muistakaa, minun nimeni on siinä. Se on kiinnitetty sinne. Se on NÄIN SANOO HERRA. Katsokaa, eikö se olekin taantunut, jatkuvasti.

¹⁴² Katsokaa vuonna 1933, kuinka sanottiin naisten käyttäytyvän näissä viimeisissä päivissä. Kuinka sanottiin ihmisten... Kuinka Mussolini, kuinka hän tulisi loppuunsa. Kuinka Hitler tulisi salaperäiseen loppuun. Kuinka nuo kolme ismiä päätyisivät kommunismiin. Millaisiksi autot tulisivat, näyttäen kananmunalta. Ja millä tavalla naiset pukeutuisivat ja näyttäisivät mieheltä, pukeutuen jopa heidän alusvaatteittensa kaltaisiin vaatteisiin; ja lopulta he päätyisivät pukemaan ylleen viikunanlehtiä, jotakin sen kaltaista. Miten moraalittomia tekoja, miten he toimisivat tässä ajassa. Katsokaa, mitä he ovat tehneet. Ja se on aivan teidän edessänne, myös.

¹⁴³ Jospa kristityt naiset voisivat vain...niin kutsutut kristityt naiset voisivat vain tunnistaa, voisivat tunnistaa, että tuo moraaliton henki heidän päällään on paholaisesta, joka saa heidät leikkaamaan hiuksensa. Paholainen on ainoa, joka tekisi sen. Se on vastoin Jumalan Sanaa, joka on teitä varten,

aivan niin kuin se oli Eedenin puutarhassa. Mitä he tekivät? Jos he vain voisivat tunnistaa sen! He yrittävät sanoa: "Voi, tuo pieni vanha hihhuli saarnaaja sanoo!" Kyse ei ole minusta. Minä en sano teille, mitä pitää tehdä. Minä vain lainaan Sanaa. Jos he vain voisivat tunnistaa, että se on pahalainen.

144 He kutsuvat itseään kristityiksi. Jeesus sanoi: "Kuinka te voitte kutsua Minua 'Herraksi', ja olla tekemättä sitä, mitä minä käsken tehdä?" He eivät voi olla kristittyjä. Minä en ole heidän tuomarinsa, mutta minä vain sanon, mitä Sana sanoi. "Kuinka te voitte kutsua Minua 'Herraksi', ja sitten te ette tee sitä, mitä minä käskin tehdä?" Ja koko Sana täällä on ilmestys Jeesuksesta Kristuksesta. "Kuinka te kutsutte minua 'Herraksi'?"

145 Jos he vain voisivat tunnistaa, että se on pahalainen, siveetön henki. Jotkut mukavat pikku naiset siellä . . .

146 Mielestäni tämä on kaikkein rivoin paikka, mitä koskaan olen nähnyt elämässäni, Jeffersonville, Indiana, kun kyseessä ovat alastomat naiset. Olen ollut Hollywoodissa. Olen ollut kaikkialla. Olen ollut kaikkialla maailmassa, ja nähnyt kaikenlaista saastaa. Olen nähnyt sitä Pariisissa. Olen nähnyt sitä Englannissa, joka on niiden kaikkien pää.

147 Ajattelen, että Englanti tullaan upottamaan jonakin päivänä valtameren. Se ansaitsee sen; saastaa, likaa, surkeutta! Se on maailman siveettömyyden likakaivo, kaikkein epäraamatullisimmat, kirjoitukset kieltävät ihmiset, mitä koskaan olen nähnyt elämässäni. Se on tullut sellaiseksi, koska se on hylännyt Totuuden.

148 Billy Graham sanoi, että hänen täytyi viedä vaimonsa pois puistoista; seksuaalisia asioita tapahtui miesten ja naisten, poikien ja tyttöjen välillä, ulkona puistossa aivan avoimesti. Siitä tuli likakaivo; samoin on Ranskakin, samoin on koko muu maailma. Ja samoin on Yhdysvallat, tulossa niiden kaikkien johtajaksi!

149 Katsokaa tätä päivää. Heidät on saatu leikkaamaan hiuksensa, käyttämään shortseja, pitkiä housuja, tupakoimaan, ja he kutsuvat itseään uskovaisiksi. Etkö käsitä, sisar tai nainen . . . Tarkoiton, suokaa anteeksi, ei sisareni; hän ei tekisi sellaista. Ettekö käsitä, että se on pahalainen? Mutta mitä . . .

Niin kuin muinaiset juutalaiset, te ette tule uskomaan vahvistettua Sanaa, kun Se on todistettu teille. Te riiputte kokonaan kiinni kirkkokuntienne perinteissä, jotka sanovat, että se sopii. Te puhutte kielillä, te hypitte ylös ja alas, te laulatte hengessä ja leikkaatte hiuksenne. Voisitteko kuvitella kristityn tekevän niin?

Olen nähnyt pahoja henkiä, olen nähnyt noitatohtoreita, olen nähnyt heidän puhuvan kielillä ja selittävän, ja

hyppivän ylös ja alas ja tanssivan hengessä; juovan verta ihmisen pääkallosta ja kiroavan Jeesuksen Kristuksen Nimen.

¹⁵⁰ Te sanotte: “Minä kuulun seurakuntaan. Halleluja! Kunnia Jumalalle! Minä. . .” Te kuulutte, mihin?

Seurakunta on Sana! Ja Sana sanoo: “Teille on häpeäksi tehdä niin.”

Te sokaistu joukko fariseuksia, jotka johdatte noita lapsiraukkoja helvettiin sillä tavalla; koska te pelkäätte menettävänne ruokalippunne, ja että teidät ajetaan pois kirkkokunnastanne, jos te alatte sanomaan Siitä jotakin. Häpeä, sinä tekopyhä! Häpeä sitä. Nähdessäsi tämänkaltaisen hetken lähestyvän, ja että sinä käännyt perinteidesi kautta pois Jumalan Sanasta. Kuinka sinä kehtaat, sinä sokaistu!

¹⁵¹ Eikö Raamattu sano, että teidät on sokaistu? Etkö voi ymmärtää, että olet sokea? Raamattu sanoo sinun olevan. “Ja te olette alastomia, viheliäisiä, kurjia, sokeita, ettekä tiedä sitä.” Kun te ajattelette, että teillä on kaupungin suurin seurakunta, ja te teette *sitä sun tätä*; ja Raamattu sanoi, että te olette niin köyhiä kuin olla voi, ja te olette sokeita. Ja Hän seisoo yhä ovella, koettaen myydä teille vähän silmävoidetta; ei myydä sitä teille, vaan antaa sitä teille, ettekä te vastaanota sitä. Se täyttää Kirjoitukset.

¹⁵² Missä päivässä te elätte, ihmiset? Tunnistatteko tämän hetken, tunnistatteko sen merkin?

¹⁵³ Jospa he vain voisivat käsittää, nuo naiset, että se on paha henki. Se on säädytön paha henki, uskonnon nimissä. Hän on aina ollut sitä. Hän tuli jokaisen profeetan tykö, hän tuli jokaisen viisaan miehen tykö, hän tuli jopa Jeesuksen Kristuksen luo, uskonnollisena henkilönä. Ja Raamattu sanoi, että hän tulisi “olemaan niin lähellä viimeisissä päivissä,” että jopa helluntailaiset, “että hän eksyttäisi valitutkin,” tuosta helluntaiseurakunnasta: “jos se olisi mahdollista.” [Tyhjä kohta nauhalla—Toim.]

¹⁵⁴ “Harvat”, Hän sanoi: “Sillä se portti on ahdas ja tie kaita, ja harvat ovat ne, jotka löytävät sen. Sillä niin kuin oli Nooan päivinä, jolloin kahdeksan sielua pelastui, niin tulee olemaan Ihmisen Pojan tulemuksessa.” Ajatelkaa sitä! Missä päivässä me elämme? Tunnistatteko te tämän hetken, tunnistatteko te tämän päivän?

Käytän paljon teidän aikaanne, mutta minulla on vielä muutama lisäminuutti. Näettekö?

¹⁵⁵ Saaden heidät leikkaamaan hiuksensa. No, he sanovat: “Meidän seurakuntamme ei kiinnitä siihen mitään huomiota.” Tiedättekö miksi? He ovat sokeita.

“Huistenne leikkaamisessa ei ole mitään pahaa.” Raamattu sanoo, että on! Teidän on jopa säädytöntä leikata hiuksenne ja sitten rukoilla.

Te sanotte: “No, naisen pitäisi olla peitetty.” Ja Raamattu sanoi, että hänen “hiuksensa” ovat hänen peitteensä. Ei hattu; hänen hiuksensa!

¹⁵⁶ Mitä jos Mooses olisi sanonut: “Minä otan pois hattuni kenkieni sijasta”? Se ei olisi onnistunut. Jumala sanoi “kengät,” ja Jumala tarkoitti kenkiä.

Hän sanoi “hiukset”, ei hattu! Kunnia Jumalalle! Hän piti siitä, minä olen varma siitä. Ylistys Jumalalle! Hän tarkoittaa juuri sitä, mitä Hän sanoo. Raamattu ei ole kenenkään omin neuvoin selitettävissä. Se ei tarkoita vain teidän kirkkokuntaanne varten; Se tarkoittaa juuri sitä, mitä se sanoo, ja Hän on sen selittäjä.

¹⁵⁷ Sanotaan: “Minä tiedän erään naisen, joka tekee niin.” Minä en välitä siitä, mitä te tiedätte. Minä tiedän, mitä Jumala sanoi siitä. Päättäkää itse.

¹⁵⁸ Jos he voisivat vain tunnistaa, mitä se on, leidi. Huh! Jos sinä voisit vain tunnistaa! Tai: “nainen,” ei leidi.

¹⁵⁹ Näin mainoskyltin tullessani Blue Boar:sta, siellä, uskoisin sen olleen Viidennellä kadulla, jonkun oluttuvan kyltin, jossa sanottiin: “Pöytiä leideille.” Minä yksinkertaisesti pysähdyin sinne; minä sanoin: “Teillä ei koskaan ole käynyt sellaista.” Hieno nainen ei käy sellaisessa paikassa. Joku nainen saattaisi, mutta ei leidi.

¹⁶⁰ Panitteko merkille, että maailman lankeemus alkoi naisen moraalittomuudella? Tiedätekö, että sen on määrä päätyä samalla tavalla, naisen moraalittomuuteen? Ja seurakuntaa kuvataan naisena? Seurakunta on nainen, hengellisesti puhuen.

Niin on myös Morsian nainen, hengellisesti puhuen.

¹⁶¹ Seurakunnan moraalittomuus, kuinka se on lopussa! Katsokaa näkyjä, katsokaa asioita, ymmärtäkää näyt, joita Jumala antaa, ja tuo näky on totta. Minulla on Raamattuni sydämeni päällä, teille ihmisille ääninauhoilla, ja kuulijakunta voi nähdä sen. Minä näin sen! Jumala Kaikkivaltias tietää, että se on Totuus. En koskaan tiennyt sitä ennen kuin vasta juuri nyt. Siinä hän on: “alaston, eikä tiedä sitä.” Hän vain piti hauskaa. Siinä se on.

Mutta kun tuo pieni Morsian tuli näkyviin, se oli erilainen. “Alfa ja Omega!” Uh-huh.

¹⁶² Paholainen tekee sen. Mutta kuten nuo juutalaiset muinoin, kun he näkevät Sanan. . .

Ja Jeesus sanoi omilleen, Hän sanoi opetuslapsillensa: “Tutkikaa Kirjoituksia. Te, te tiedätte, että te olette ymmällä

Minusta ja Minun palvelustehtävistäni. Tutkikaa Kirjoituksia. Niissä teillä on mielestänne Iankaikkinen Elämä, ja Ne todistavat Minusta, Ne kertovat teille, mikä minun Sanomani on. Jos te ette voi uskoa Minua, uskokaa niitä Sanoja, jotka Jumala tulkitsee teille.”

¹⁶³ “Me emme halua tämän miehen hallitsevan meitä. Meillä on omat pappimme ja niin edelleen.” Jatkakaa sitten eteenpäin, siinä on kaikki, mitä voidaan sanoa. On liian myöhäistä, joka tapauksessa. Kirkkokunnalliset perinnäissäännöt, jotka sanovat sen käyvän pänsä, he kuuntelevat sitä. He tahtoisivat mieluummin kuulla... Te uskotte ihmisen sanaa enemmän kuin Jumalan Sanaa. He eivät tunnista. Seurakunnat tänä päivänä eivät tunnista 2. Timoteus 3:a. Jos te . . .

¹⁶⁴ Näen joidenkin teistä merkitsevän muistiin raamatunpaikkoja. No niin, nämä ovat Kirjoituksia, joita minä lainaan juuri tässä. Missä, jos joku sattui kiinnittämään huomioni siihen, tai käteni on siinä, minä voin näyttää heille sitä koskevan Kirjoituksen. Näettekö?

¹⁶⁵ He eivät tunnista 2. Timoteus 3:a, jossa sanottiin: “Viimeisinä päivinä, ihmiset tulisivat olemaan väkivaltaisia, ylpeitä, nautintoja enemmän kuin Jumalaa rakastavia, epäsopuisia, panettelijoina, hillittömiä, ja niiden vihamiehiä, jotka ovat hyviä (Morsiamen), näettehän; heissä on jumalisuuden ulkokuori, mutta he kieltävät sen Voiman; sellaisista kääntykää pois. Sillä nämä ovat niitä, jotka kulkevat talosta taloon, ja johtavat typeriä naisia, typeriä naisia joita erilaiset himot kuljettavat, jotka eivät koskaan opi tai eivät koskaan kykene tulemaan Totuuden tuntemiseen.” Ei koskaan! He eivät tekisi sitä, eivätkä he tule tekemään sitä. Jumala sanoi niin.

Ja, sokea fariseus, etkö sinä voi nähdä sitä? Minä en ole vihainen; minä vain isken naulan sisään ja kotkaan sen. Eivätkä myöskään seurakunnat tunnista Tätä. Naiset eivät voi ymmärtää sitä. Heidän oletetaan . . . “Typerät naiset, erilaisten himojen kuljettamina,” Hollywood, kaikki sellainen, leikatut hiukset, shortsien käyttäminen, ehostuksen käyttäminen, kaikki sellainen, mikä on sopimatonta. Tiedättekö, että nainen näyttölee suurta osaa viimeisissä päivissä?

¹⁶⁶ Tiedättekö Raamatun sanoneen, että: “Ne, jotka pakenevat tästä suuresta tuomiosta, tulevat olemaan kaunis oksa Herran edessä”? Jonakin päivänä tulen menemään siihen, jos Herra tahtoo, sen suhteen, teitä naisia varten. Antaakseni teidän nähdä, mitä Jumala ajattelee naisesta, joka todella pakenee tätä tämän päivän tuomiota. Sanottiin: “Hän on oleva kaunis.”

¹⁶⁷ Kuulin erään naisen, tässä eräänä päivänä, nauravan . . . Tytön, joukon puolialastomia naisia, joiden moraalit on

alhaisempaa kuin—kuin narttukoiran, nauravan erästä vanhaa naista, jolla oli pitkä puku. Kuuntelepa, sinä pieni kieroon kasvanut nainen, hänellä on jotain, josta sinä et tiedä mitään. Hänellä on moraali. Sinä et edes tiedä, mitä se sana merkitsee. Sinä kadotit sen kehdoissa, melkeinpä. Sinä et edes erota oikeaa väärästä; hän erottaa. Hänellä on jotain kätkeyttynä sydämessään, josta sinä et tiedä yhtään mitään. Sinä kadotit sen; etkä voi koskaan löytää sitä. Älä sinä kutsu häntä vanhanaikaiseksi, ja niin edelleen, sillä tavalla. Hän tietää jotakin, josta sinä et tiedä mitään. Hänellä on kätkeyttynä sydämessään säädyllisyyden aarre. Sinä et tiedä sanaakaan siitä. Äitisi kasvatti sinut sillä tavalla. Pastorisi salli sen; osoittaen, missä hän seisoo. Saarnaan hänestä juuri tässä nyt. Näettekö? Näettekö, missä te olette, seurakunnat?

¹⁶⁸ Jeesus sanoi: "Koko tämän Kirjoituksen täytyy täytyä." Ja Se on täyttynyt.

¹⁶⁹ Huomatkaa: "Niin kuin Jannes ja Jambres myös vastustivat Moosesta," hän tulee seuraamaan mukana, jotkut heistä. Ei, hän ei nyt ole tässä puhumassa Metodisteista, Babtisteista; he ovat poissa kuvasta. Ymmärrättekö? "Mutta niin kuin Jannes ja Jambres vastustivat Moosesta ja Aaronia, samoin tekevät hekin; miehet, joilla on turmeltunut mieli Totuuden suhteen," jotka on johdettu harhaan opinkappaleisiin ja seurakunnan opetuksiin, Raamatun sijasta.

Ja sitten Jannes ja Jambres saattoivat tehdä mitä tahansa Mooseskin saattoi tehdä. Näettekö: "kuten Jambres," näettekö rinnakkaisuuden siinä?

"Niin kuin Jannes ja Jambres vastustivat Moosesta, niin tekevät nämä miehet, joilla on turmeltunut mieli Totuuteen nähden, vastustaan sitä," eivät halua sitä naapuristoonsa, eivät edes ole yhteistyössä Sen kanssa, eivät halua olla missään tekemisissä Sen kanssa. Mutta on sanottu: "Heidän mielettömyytensä on tuleva julki." Kun tuo Morsian ottaa asemansa ja nousee ylös taivaisiin, se tulee tunnetuksi, älkää olko huolissanne; niin kuin Mooses, kun hän otti Israelin lapset, ja pakeni Egyptistä, ja Egypti upposi. Hyvä on.

¹⁷⁰ Jeesus sanoi: "Jokainen Kirjoitus on annettu innoituksen kautta, siksi, että kaikkien Kirjoitusten täytyy täytyä." Kun Hän...

He kysyivät Häneltä, sanoen: "Sinä teet Itsesi Jumalaksi."

¹⁷¹ Hän sanoi: "Te, omassa laissanne, kutsutte noita profeettoja, joille Herran Sana tuli, te kutsuite heitä 'jumaliksi,' ja he ovat sitä." Hän sanoi: "Kuinka te sitten voitte tuomita Minut, kun Minä sanon, että Minä olen Jumalan Poika?" Jokainen näistä Kirjoituksista on annettu innoituksen kautta; kaiken Siitä täytyy tulla julkituoduksi, kaiken Siitä täytyy täytyä.

Näettekö siinä, että he ovat juuri niin sokeita, he olivat niin hyväksyneet ihmisen sanan sen sijasta, että olisivat hyväksyneet Jumalan Sanan. Se on se, mikä saa naiset tekemään sen. Se on se, mikä saa saarnaajat tekemään sen. He ovat hyväksyneet piispan Jeesuksen sijasta. He ovat kiinnostuneet siitä, rahapussistaan, suuresta seurakunnasta.

¹⁷² Katsokaa vain, olenko minä suosittu. Ottakaa ihmiset, jotka ovat Jeffersonvillen ulkopuolelta, miten pieni joukko onkaan täältä Jeffersonvillestä; ottakaa Jeffersonvillen ulkopuolelta olevat pois tästä tabernaakkelista tänä aamuna, niin minulla ei olisi tai ole kuin puoli tusinaa, joille saarnata. Mitä se on? Se muodostuu kaikkialta ympäri maata; New Yorkista, Massachusettsista, Bostoniin, Maineeseen, Tennesseehen, Georgiaan, Alabamaan ja ympäri maan. He ovat kokoontumassa yhteen. Amen! Se on se, mitä Hän sanoi. "Valoisaa on ehtooll' oleva."

¹⁷³ He eivät voi tunnistaa ehtoon Valoa. Se on se, mikä on vikana. Hän ei vain tunnista Sitä. Hän on liian sokea. Raamattu sanoi, että hän olisi.

¹⁷⁴ Venäjä sai paikkansa maailmassa, tieteessä, vain noin neljäkymmentä vuotta sitten. Tiedättehän, kun ensimmäinen maailmansota alkoi, he eivät koskaan. . . He eivät välittäneet Venäjästä. Veli Roy. . . Se oli vain joukko tietämättömiä, suuria siberialaisveikkosia, partaisine kasvoineen, eivätkä he erottaneet oikeaa ja vasenta kättä toisistaan. Se on totta, Venäjä, mutta se tunnisti paikkansa. Sen täytyi tehdä se täyttääkseen Kirjoitukset. Te tiedätte minun profetiani siitä, mitä minä sanoin tulevan tapahtumaan, kuinka he kaikki tulisivat yhteen kommunismissa. Nyt se johtaa maailmaa tieteessä. Me olemme kaukana jäljessä siitä. Koko muu maailma on siitä jäljessä. Se on johtavassa asemassa. Se vain tunnisti, että silläkin oli hiukan aivoja.

¹⁷⁵ Huomatkaa, ihmisellä on samat kuusi aistia kuin hänellä oli kuusituhatta vuotta sitten. Kuusituhatta vuotta sitten, noilla aisteilla, jotka hänellä oli, hän oli kosketuksessa maalliseen ympäristöönsä ja palveli Jumalaa. Ja nyt, viimeisten seitsemänkymmenenviiden vuoden kuluessa, tuo ihminen on tullut hevosista ja rattaista, astronauttiin. Miksi? Hän kääntyi pois uskostaan Jumalaan, ja antoi vallan aisteilleen ja kyvyilleen inhimillisenä olentona. Panitteko merkille sitä? Hän lakkasi luottamasta Jumalaan. Hän luottaa itseensä.

¹⁷⁶ Kuten tämä uskoton nainen. Mikä hänen nimensä on, siellä Washingtonissa, joka muutti tämän kaiken? [Joku sanoo: "Murray."—Toim.] Mikä hänen nimensä on? ["Murray."] Murray, hän sanoi: "Niin kauan kuin meillä on armeija ja laivasto, me emme tarvitse vanhaa Jehovaa." Oh-hoh. Minä en välitä, mitä meillä on.

Se on Jehova tai ei mitään, minulle. Antaa armeijan ja laivaston upota, ja se tapahtuu, mutta Jehova tulee pysymään ikuisesti. Ja niin kauan kuin minä olen osa Häntä ja Hänen Poikaansa, minä tulen pysymään Hänen kanssaan ikuisesti; ei minun kutsumukseni tai valintani kautta, vaan Hänen valintansa kautta. Aamen, aamen! Minulla ei ollut mitään tekemistä sen kanssa. Hän on se Joku! Antakaa minulle Hänet tai antakaa minun kuolla. Antaa kansojen nousta ja kaatua; Jehova tulee pysymään. Hän on tehnyt sen kautta aikojen; kun Rooma kukistui, kun Egypti kukistui, ja ne kaikki muut kukistuiivat. Ja Hän yhä pysyy Jehovana. Oi, halleluja! Minusta tuntuu uskonnolliselta.

¹⁷⁷ Syy siihen, miksi Venäjä havahtui, on siinä, että sen täytyi. Aivan niin kuin Israelin täytyi päästä kotimaahansa. Jumalan täytyi ajaa Israel takaisin kotimaahansa, Pasuunoita varten. Ja niin täytyi Jumalan ajaa Venäjä sinne, kommunismiin, tekemään tarkalleen se, mitä on profetoitu sen tekevän.

¹⁷⁸ Ihmisen ja hänen kuuden aistinsa täytyi vain tulla toimeen hevosella ja rattailla luottaen Jumalaan. Viimeisenä seitsemänkymmenenä vuotena, hän lakkasi luottamasta Jumalaan. Kun he allekirjoittivat tämän Yhdysvaltain perustuslain, he laittoivat Jumalan kaikkeen, mitä he tekivät. Nyt heillä ei ole edes kokousta eivätkä he koskaan edes mainitse Hänen Nimeään. Aivan oikein. He luottavat tieteensä ylevyyteen, he, tieteensä taitavuuteen, tai irstaiden joukkioon. Se on tarkalleen oikein. Tietämättömyys Raamatusta on nielaissut koko maailman. Raam...koko maailma on kääntynyt pois Jumalasta.

Mutta, ajatelkaapa vain, aivan kaiken sen keskeltä, ja kirkkokuntien ja kaiken heidän seminaarien irstautensa ja kaiken, Jumala on ottanut profettojensa Sanan ja hakannut irti Morsiamen, joka on uskova. Hän sanoi, että Hän tekisi sen. Hän on hakannut irti tuosta asiasta sen, mitä Hän lupasi tehdä.

¹⁷⁹ He luottavat inhimilliseen älykkyyteensä, inhimilliseen tieteeseensä, ja niin edelleen; jättivät ulkopuolelle Jumalan, johon he kerran luottivat. Yhdysvallat on jättänyt Jumalan ulkopuolelle. He jopa häätivät Hänet pois kouluista, sillä pienet lapsemme eivät voi edes kuulla Hänestä. He häätivät Hänet pois koulusta. Nyt he yrittävät poistaa Hänet dollarista: "Jumalaan me luotamme." He tulevat poistamaan sen uskollisuuden valasta lipulle: "Kansa Jumalan hallinnassa." He aikovat poistaa sen.

¹⁸⁰ Näettehän, he ovat menneet omiin tunteisiinsa ja aisteihinsa. Koska viimeisten seitsemänkymmenenviiden vuoden aikana, ihminen ei ole muuttunut hitustakaan aisteissaan, hän on yhä se sama ihminen, joksi Jumala loi hänet alussa.

Mutta, näinä viimeisinä päivinä, ettekö te voi tunnistaa, missä me olemme? Ja seurakunta on kääntynyt Jumalasta siihen, seminaariin ja kokemukseen, ja niin edespäin, Sanan sijasta. He eivät tunnista Häntä edes kokouksissaan, kouluissaan, eikä mitään enää.

¹⁸¹ Israel, viimeisten kahdenkymmenenviiden vuoden aikana, on tunnistanut, että jokin on tuonut heidät kotimaahansa, niin kuin oli luvattu. He eivät tiedä, miten ihmeessä se tapahtui. He kärsivät kaikella tavoin, marttyyriutta, noiden Pasuunoiden alla, mutta he ovat kotimaassansa. He eivät tiedä, miksi.

¹⁸² Miksi Venäjä heräsi? Miksi kansat heräsivät? Miksi ihminen on kyennyt näihin saavutuksiin? Kun tiedemiehet kolmesataa vuotta sitten, eräs ranskalainen tiedemies pyöritti palloa määrättyllä nopeudella maata pitkin, ja todisti tieteellisellä tutkimuksella: "Jos ihminen koskaan saavuttaisi hirvittävän kolmenkymmenen mailin tuntinopeuden, painovoima vetäisi hänet irti maasta; hänen painonsa vuoksi, tuon pallon painon mukaan." Nyt hän menee seitsemäntoista tuhatta mailia tunnissa, näettehän, yrittäen yhä päästä nopeammin. Hän juuri tunnisti sen, äskettäin. Miksi? Niin täytyy olla.

¹⁸³ Seurakunnallakin oli tapana seistä Jeesuksen Kristuksen kalliolla. Riippumatta siitä, mitä joku muu sanoi, he pysyivät täsmälleen tuon Sanan kanssa, sen hetken sanomassa; Luther, Wesley ja niin edespäin. Ja nyt he ovat kääntyneet takaisin perinteisiin. Miksi se on tapahtunut?

¹⁸⁴ Viimeisten kahdenkymmenenviiden vuoden aikana, Israel on juuri tunnistanut, että he ovat kotimaassa jonkin vuoksi. Oli profetoitu, että heidät täytyisi koota jälleen; Hoosea sanoi niin. Me luimme sen hetki sitten. Jumala auttakoon meitä ymmärtämään sen! Hyvä on.

¹⁸⁵ Samaan aikaan Morsian on tunnistanut ehtoon Valon, on juuri alkanut tunnistaa. Nälkäiset helluntailaiset ovat alkaneet tunnistaa, että noilla organisaatioilla ei ole mitään niistä asioista, joita he odottivat, ne ovat niin kieroutuneita ja paloiksi revittyjä. Näettehän, on tunnistamisen aika, tunnistaminen. Teidän täytyy tunnistaa.

Maailma on tunnistanut. Kansat ovat tunnistaneet. Tiede on tunnistanut. Saatana on tunnistanut, että on aika, jolloin hän voi tuhota naiset, tuhota seurakunnan, tuhota ihmiset. Hän on tunnistanut sen.

Ja Jumala on tunnistanut, että maan päällä on ihmisiä, jotka Hän ennaltamääräsi Elämään. Hän tunnisti, että tämä on aika Hänen lähettää Sanomansa. Hän on tehnyt sen. Ihmiset ovat tunnistaneet Sen, Morsiamen ajanjakso on käsittänyt ehtoon Valon.

186 Jos Sodoma olisi tunnistanut päivänsä, kun se näki noiden sanansaattajien tulevan, kuten Billy Graham ja Oral Roberts!

187 No niin, eräs paha henkilö Phoenixissa vain nousi ylös ja sanoi. . . soitti tuon osan ääninauhasta, ja sanoi minun sanovan siinä, että minä sanoin: “täytyy tulla kastetuksi Jeesuksen Nimessä.” Ja sitten hän sanoi: “Nyt te näette *tässä*, tässä hän sanoi. . .” Kun olin puhumassa Afrikasta, kuinka he kastoivat kolme kertaa kasvat eteenpäin ja taaksepäin. Hän sanoi minun sanoneen: “Ei sillä ole mitään merkitystä.” Näettehän, hän ei koskaan soittanut loppua nauhasta; vain tuon osan, ja pani sen siitä poikki.

Mistä saisi vankilarangaistuksen, jos niin tekee. Nuo nauhat ovat ehdottomasti toimiluvulla suojatut. Kukaan ei saa sotkea niiden kanssa. Teidän on parasta olla tekemättä sitä. Te—te—te saatte lain niskaanne. Mutta tekisimmekö me sitä? Emme. Hän sanoi: “Jätä heidät rauhaan.” Jumala kertoi minulle, mitä tulisi tapahtumaan. Vain tarkatkaa, vain pitäkää silmällä tuota henkilöä. Ymmärrättekö?

188 Samanaikaisesti Morsian on tunnistanut ehtoon Valon.

Jospa Sodoma olisi tunnistanut aikansa!

189 No niin, tämä sama henkilö teki ääninauhan, sanoen: “Katsokaa tänne, te helluntailaiset,” hän sanoi: “ja te baptistit. Tämä mies, väärä profeetta, William Branham,” näettehän: “on sanonut, että Oral Roberts ja Billy Graham olivat Sodomassa.” Näettehän, sitten hän lopetti nauhan siihen; siinä kaikki, näettehän.

Hän ei jatkanut eteenpäin sanoakseen, että: “He olivat sanansaattajia Sodomalle.” Ei Sodomassa: “He olivat siellä sanansaattajana Sodomalle.” Kuka tahansa tietää minun sanoneen niin. Soittakaa ääninauhanne.

“Joka ottaa siitä pois tai lisää, se sama tullaan ottamaan häneltä pois.” Se on Herran Sana. Se pysyy sellaisena.

190 “Jos Sodoma olisi tunnistanut sanansaattajansa, se seisoi tänäkin päivänä,” Jeesus sanoi, jos se olisi tunnistanut saman kuin Aabraham tunnisti.

Aabraham tiesi, että luvattu poika oli tulossa. Mutta hän tiesi, että muuttumisen täytyi tapahtua jollakin tavalla, koska hän oli liian vanha, ja samoin oli Saara. Mutta kun hän näki Sen, joka saattoi erottaa Saaran ajatukset tämän ollessa Hänen takanaan, hän tunnisti hetken, jossa hän eli. Hän sanoi: “Herrani, salli minun noutaa vähän vettä tänne ja pestä jalkasi.” He söivät palasen leipää. “Salli minun hartaasti pyytää Sinua, viivy vähän pidempään,” katsokaa, tässä: “minun H-e-r-r-a-n-i,” suurilla kirjaimilla H-e-r-r-a: “Elohim.” Hän tunnisti, että Jumala oli puhumassa hänelle ihmisruumiista. Hän tunnisti merkkinsä, ja tuli Herran siunaamaksi.

Sodoma ei tunnistanut aikaansa, ja se poltettiin. Jeesus sanoi: “Niin kuin tapahtui tuona päivänä, samoin tulee olemaan silloin, kun Jumalan Poika on... tai Ihmisen Poika ollaan julkituomassa.”

¹⁹¹ No niin, seurakunta ei ole tunnistanut aikaansa. Niin kuin Israel pakotettiin takaisin Palestiinaan, tullaan se pakottamaan Kirkkojen Maailmanneuvostoon. Miksi? Se ei tunnistanut hetkeänsä. “Lähtekää siitä ulos, te minun kansani, älkääkää olko osallisia hänen syntiinsä!” Paetkaa henkenne edestä, tai teidät tullaan yllättämään pedon merkin kanssa, ettekä te voi tehdä mitään muuta sen suhteen.

“Joka on saastainen, pysyköön edelleen saastaisena. Joka on pyhä,” ei se, joka *tulee* olemaan pyhä: “joka, on pyhä nyt. Joka on pyhä,” ei leikannut...hiuksensa lyhyeksi leikannut nainen; hän ei voi olla sitä. No niin, se kuulostaa hyvin suorasukaiselta, mutta se on Kirjoituksista. Raamattu sanoo: “Hän häpäisee päänsä,” ja hänen päänsä on hänen aviomiehensä. Aviomiehen pää on Kristus, joten hän häpäisee Kristuksen. Kuinka hän voi olla “häpeällinen” olematta “saastainen”? “Nainen, jolla on lyhyeksi leikatut hiukset, pitäkööt ne. Mies, nainen, jolla on shortsit, pitäkööt niitä edelleen. Joka kieltää Sanan, jatkakoon Sen kieltämistä.”

“Mutta joka on pyhä, pyhittyköön edelleen. Joka on vanhurskas, olkoon edelleen vanhurskas; vanhurskas Jumalan Sana, Jumalan Poika julkituotuna. Olkoon edelleen pyhä, edelleen vanhurskas!” Tunnistaa! Kyllä varmasti! Ei päivää...

Seurakunta ei ole tunnistanut aikaansa.

¹⁹² Kuten Israel, joka on takaisin luvatussa maassaan, se ei tiedä, kuinka se tuli takaisin sinne. Se vain automaattisesti asetettiin takaisin sinne. Miksi? Kansallinen voima asetti sen paikalleen.

Nyt minä aion sanoa jotakin. Kansallinen voima laittoi Israelin kotimaahansa; kansallinen voima tulee laittamaan seurakunnan Kirkkojen Maailmanneuvostoon; mutta Jumalan voima tulee laittamaan ihmiset Morsiameen. Maailma pakottaa *tähän* suuntaan, ja maailma pakottaa *tuohon* suuntaan, mutta Jumala pakottaa ylöspäin. Jumalan Henki, joka on Jumalan Sana, “Minun Sanani on Henki ja Elämä,” tulee asettamaan Morsiamen paikallensa. Koska Hän tulee tunnistamaan asemansa Sanassa, silloin Hän on Kristuksessa, se tulee asettamaan Hänet paikallensa. Mikään kansallinen voima ei tule tekemään sitä. Mutta kansallinen voima ajoi Israelin kotimaahansa; Kirkkojen Neuvoston kansalliset voimat tulevat ajamaan jokaisen organisaation siihen; mutta Jumalan Voima tulee nostamaan Morsiamen Kirkkauteen, ulos siitä.

193 Oi, ihmiset, tunnistakaa aikanne, niin kuin Jeesus varoitti teitä; Sodomän merkistä, ja tämän päivän seurakunnan tilasta.

194 Katsokaa, mitä Hän sanoi tulevan tapahtumaan tässä ajassa. Kuunnelkaa sitä hyvin tarkasti. Sodomän merkki tulisi tapahtumaan tuona aikana; merkki niin kuin Aabrahamille, joka oli kutsuttu tuona päivänä ennen Sodomaa. Kaikki nämä asiat, jotka oli profetoitu, tulevat tapahtumaan nyt. Tarkatkaa aikaa, jossa te elätte. Me olemme käyneet sen läpi uudelleen ja uudelleen.

195 Nyt Hän on luvannut lähettää teille Taivaallisen Valon, kypsyttämään Sanan Siemenen, joka olisi kylvetty tätä aikaa varten. Siemen on *Täällä*. Siemen on Raamattu. Miksi? Jeesus sanoi niin. "Sana on se Siemen, jonka kylväjä kylvi."

Ja nyt, ennen kuin teillä voi olla mitään satoa, vaikka kylvättekin siemenen, sen täytyy saada valoa kypsyttämään tuon siemenen, tai se mätänee eikä siitä ole mitään hyötyä; se tulee kuolemaan. Mutta jos tuo siemen on maassa, oikeassa maaperässä, ja sen yllä on oikeanlainen auringonvalo, sen on pakko kypsyä.

Ja Hän lupasi sen viimeisissä päivissä, ehtoolla, että Poika tulisi esiin kypsyttämään tuon Siemenen. Tuota Siementä on saarnattu. Jumalan Poika on kypsyttämässä tuota Siementä, vahvistamalla Sen, saaden Sen työntymään esiin teidän edessänne ja näyttämällä toteen, että Se on oikein. Ymmärrätekö te sen? [Seurakunta sanoo: "Amen."—Toim.] Tunnistakaa aikanne.

Lopetan nyt. Nyt on aika lopettaa.

196 Ja rikas, sokaistu, koulutettu laodikealainen laittaisi Sanan ulos keskeltänsä. Ovatko he tehneet sen? [Seurakunta sanoo: "Amen."—Toim.] Hän sanoi, että he tekisivät sen.

Niin kuin entisajan profeetat oli lähetetty näyttämään toteen heidän aikansa luvattu Sana, niin että ihmiset, jotka olivat ennaltamäärättyjä, omana aikana, näkivät Sen. Niin kuin nainen kaivolla, niin kuin Natanael, niin kuin sokea Bartimeus, niin kuin Pietari, ja loput heistä, jotka tunnistivat Sen. Hän oli tuo Sana. Ja se aikaansaannos: "Jos minä en tee niitä tekoja, joita Isä lupasi Minun tekevän, niin alkää uskoko Minua. Mutta jos Minä teen niitä tekoja, vaikka te ette uskokaan Minua, uskokaa niitä tekoja. Ne kertovat teille, kuka Minä olen." Ymmärrätekö sen? Hyvä on, alkää jättäkö huomioimatta tätä päivää, joka lähetettiin. Muiden aikojen miehet ja naiset tunnistivat Sen ja menivät sisälle ja olivat turvassa.

197 Helluntailaiset, voi!, miksi te ette tunnista aikaanne? Tunnistakaa ehtoohetken aika. Se on täällä, ja se on täällä vahvistaakseen Kristuksen tulemuksen, vahvistaakseen sen. Me olemme lopussa. Tunnistakaa aikanne.

198 Tiedän pidätelleeni teitä kauan. Kello on nyt kaksitoista. Mutta minä pidän tästä Ruoasta, Tämä on Elämä. Se on. Se on sitä uskovaiselle. Tunnistakaa se aika, jossa te elätte, ja sen ajan merkki.

199 Katsokaa, missä kaikki on: Israel; missä seurakunta; missä moraalittomat; missä Morsian seisoo. Mitä on jäljellä? Seuraava asia, Morsiamen ylösottaminen. Tietenkin, jokainen seurakunta odottaa jotakin suurta. Helluntaillaiset sanovat: "Kunnia Jumalalle! Tulee päivä, jolloin he tulevat tekemään *sit*ä, ja he tulevat tekemään *tät*ä." Näettehän, he ovat tunnustajia. He uskovat.

200 Niin kuin kerran Kaifas sanoi: "Eikö ole oikein, että yhden miehen tulisi kuolla, ettei koko kansa tuhoudu?" Hän oli ylipappi, Raamattu sanoo, siitä syystä hän sanoi sen. Hän profetoi tietämättä, mitä hän sanoi. Mutta käsittikö hän sen todellisen totuuden, että hän oli uhraamassa juuri sen Jumalan, jonka ylipappi hän väitti olevansa?

Samoin on tänään! He odottavat tuolta jostain jotakin suurta aikaa tulevaksi.

201 No, minä menen Liikemiesten kokouksiin heidän kanssaan. He sanovat: "Kunnia Jumalalle!" Nuo saarnaajat nousevat ylös ja vain kuohuttavat väkijoukkoa ja sanovat: "Suuri herätys on tulossa. Herran käsi on oleva maan yllä!" Ja kuinka ihmiset menevät ulos, juosten kuten... Eivätkä käsitä sen olevan Pasuunoiden aikana Israelille. Miksi he tekevät sen? Koska he ovat tunnustavia kristittyjä eivätkä käsitä. Ei Kaifaskaan käsittänyt, mitä hän oli tekemässä. Eivätkä he käsitä, että he ovat hylkäämässä juuri sen Sanoman, joka on lähetetty heille. Aamen!

202 Jokainen osa Raamattua, jonka läpi me olemme käyneet päivä toisensa jälkeen, ja viikko viikon jälkeen, niin että se on kiistämätön Totuus. "Jos sokeat eivät voi ottaa Sitä vastaan," Jeesus sanoi: "jättäkää heidät rauhaan. Jos sokea johtaa sokeaa, he kaikki putoavat kuoppaan." Minä en tiedä, milloin, minä en tiedä, missä, mutta minä tiedän sen olevan tulossa.

203 Tiedättehän, minä näen, miksi saatana ei halunnut minun tekemän tätä. Eilen minä tunsin oloni niin huonoksi. En voinut saada mitään Sanaa Herralta. Tein kaiken, minkä tiesin, enkä voinut. Ja tänä aamuna, kun nousin ylös. . . Söin vähän maissia eilen ja näytti siltä, kuin se olisi jäänyt vatsaani. Olin niin sairas, minä vain—minä vain tuskin saatoin käsittää sitä. Minä ajattelin: "Mikä ihmeessä nyt on vikana? Minä olen menossa sinne enkä tiedä, mitä minä aion sanoa. Ja Herra, mieleeni ei tule edes yhtä paikkaa Raamatusta kirjoitettavaksi muistiin. En pysty löytämään mitään." En yksinkertaisesti tiennyt, mitä tehdä.

Sitten, kun tämä Sanoma alkoi tulla minulle, saatana vain toisti: “Sinun voitisi on liian huono. Päähäsi sattuu. Sinä olet sairas. Sinä et voi mennä sinne. Sinä et voi seistä siellä. Tapahtuu *näin*, tapahtuu *noin*.”

²⁰⁴ Muistan, erään kerran, kertomuksen eräästä lontoolaisesta Englannissa. Hän oli vain tavallinen mies. Ja he kertoivat, että kuningas, eräs noista entisaikojen kuninkaista oli menossa palatsiinsa. Ja tällä, hänellä ei ollut ketään. . . Hänellä oli sanoma, joka piti saada eteenpäin, kiireinen sanoma, koskien vihollista. Ja niinpä hän—hän—hän sanoi tälle vähäiselle miehelle, joka seisoi siellä, hän sanoi: “Tässä, vie tämä sanoma, vie tämä sanoma! Kiirehdi *siihen ja siihen* paikkaan, ja käske tehdä *tämä*.” Ja hän sanoi: “Ota valtikkani käteesi. Se on vahvistava, että minä olen. . . sinä olet minun lähettämäni.”

²⁰⁵ Ja hän työnsi sen viittansa alle ja lähti matkaan. Vartijat kaikkialla olivat pysäyttämässä häntä, kaikki muut. Hän huusi: “Pois tieltä! Minulla on kuninkaan sanoma.” Amen. “Minä olen kuninkaan sanansaattaja,” vahvistettu sana.

²⁰⁶ Minä ajattelin: “Saatana, mene pois minun tieltäni! Minulla on Kuninkaan Sanoma. Minun täytyy mennä.” [Veli Branham koputtaa saarnatuoliin useita kertoja—Toim.]

²⁰⁷ Kerran kun he tappoivat Rauhan Ruhtinaan ja panivat Hänet hautaan ja sinetöivät haudan, ja kuolema piti Häntä kolme päivää ja yötä. Mutta Pääsiäisaamuna Hänellä oli valtikka kädessään, ja hän huusi: “Pois tieltä, kuolema! pois tieltä, hauta! Aukea! Minä olen Kuninkaan Sanoma. Minun täytyy tulla esiin osoittaakseni todeksi tämän ylönousemuksen. Minä olen ylönousemus ja Elämä.” Halleluja! Minusta tuntuu nyt todella hyvältä.

Se on Kuninkaan Sanoma. Tunnistakaamme se, ystävät, sillä meidät on kutsuttu kokoontumaan yhteen Pasuunan ääntä varten. “Sillä Herran Pasuuna tulee soimaan, silloin aikaa ei ole enää oleva.”

²⁰⁸ Hän on koonnut Israelin. Kolme päivää, kolmantena päivänä, Hän sanoi, että Hän tekisi sen. Kaksituhatta seitsemänsataa vuotta on kulunut. Tuona kolmantena päivänä Hän sanoi kokoavansa heidät yhteen, ja Hän on tehnyt sen. Hän sanoi, että Hän tekisi tunnetuksi Elämän tien. Siinä se on, nyt on vain odottamassa Morsiamen ottaminen pois tieltä, niin että he voivat tulla, nuo kaksi profeettaa, heprealaiset profeetat, jotka tullaan tunnistamaan.

²⁰⁹ Te muistatte minun seisoneen Kairossa, mennäkseni sinne, kun Lewi Pethrus sanoi: “Veli Branham, jos he kerran näkisivät sen. . . He uskovat profeettojaan.”

²¹⁰ Minä sanoin: “Se sopii minulle hyvin.” Näettekö, millainen ihminen on? Mutta näettekö Jumalan armon? Minä sanoin:

“Minä luen tätä Uutta Testamenttia.” He lukevat Sitä. Lewi lähetti heille niitä sinne yli miljoonan, veli Lewi Pethrus Ruotsista. He lukisivat Sitä kulkiessaan siellä edestakaisin, nuo juutalaiset; he eivät ole niin kuin tämä nykyaikainen juutalaisjoukko, vaan he ovat siellä kotimaassaan. Ja tullessaan hän sanoi: “Jos tämä on Messias, antakaa meidän nähdä Hänen tekemän profeetan merkin, niin me uskomme sen.”

²¹¹ Lewi Pethrus sanoi: “Veli Branham, siinä on se tilaisuus. Siinä on se tilaisuus. Joku kertoi minulle siitä, että se olisi tilaisuus. Aloin kiusoitella,” sanoin: “suoraa päätä sinne.”

Eräät miehet tulivat ja asettuivat sinne, veli Arganbright sanoi: “Veli Branham, se juuri asettaisi Israelin hälytystilaan! Tuo heidät Sen eteen ja näytä profeetan merkki. He tulevat uskomaan sitä.”

²¹² Minä sanoin: “Herra, tässä minä olen valmiina.” Hyppäsin lentokoneeseen; otin rahat ja hankin itselleni matkalipun; pysähdyin Kairossa. Sanoin: “Kyllä, minä olen valmis.”

²¹³ Pyhä Henki sanoi: “Tämä ei ole sinun tehtäväsi. Tämä ei ole sinun aikasi.” Näettehän, te menette itsenne edelle. Minä ajattelin: “Oi, voi! Minä tulin aina tänne asti; Minä— minä aion mennä.”

²¹⁴ Jokin sanoi: “Pysähdy juuri tähän! Älä mene tuohon suuntaan. Käännä Intiaan. Älä mene sinne. Mene Intiaan, mutta älä mene tänne.”

²¹⁵ Ajattelin: “Miksi?” Kun kävelin ulos lentokonesuojan taakse, minä sanoin: “Herra Jeesus, mitä tämä tarkoittaa?”

Silloin Hän teki minulle tietäväksi. “Ei pakana. Nämä profeetat ovat ne.” Sen täytyy tapahtua Raamatun mukaisesti. “Mooseksen ja Elian täytyy tulla.” Ja sitä paitsi Morsianta ei ole otettu vielä pois tieltä. “Ja nuo profeetat tulevat palaamaan takaisin, ja he tulevat tekemään profeetan merkin.” Se on Raamattu. Siinä se kaikki on täyttynyt silloin, täydellisesti, Israel kansakuntana tulee syntymään yhdessä päivässä. Aamen! Ehtoon Valot loistavat!

Valoisaa on ehtooll’ oleva,
 Tien Kirkkauteen oot varmaan löytävä;
 Vesikasteessa on Valo tänäänkin,
 Haudattuna rakkaassa Jeesuksen Nimessä.
 Nuoret ja vanhat, tehkää parannus kaikista
 synneistänne,
 Niin saapuva on Pyhän Hengen täyteys;
 Ehtoovalot ovat tulleet,
 On tosiasia, että Jumala ja Kristus ovat Yksi.

²¹⁶ Me olemme lopunajassa, ystävä. Ja sitten me ajatteleimme tätä innoitetun kirjoittajan laulua, kun hän sanoi:

Kansakunnat ovat hajoamassa, (tämä on noin viisitoista vuotta sitten) Israel on heräämässä,

Merkit, jotka profeetat ennalta kertoivat;
Pakanoiden päivät ovat luetut, (katsokaa heidän saastaansa nyt) ryöstöä täynnä;
Palatkaa, oi hajotetut, omaanne.

Lunastuksen päivä on lähellä,
Ihmisten sydämet riutuvat pelosta;
Olkaa täytetyt Jumalan Hengellä, pitäkää lamppunne kunnossa ja kirkkaina,
Katsokaa ylös, teidän lunastuksenne on lähellä. (Se on oikein.)

Väärät profeetat valehtelevat, Jumalan Totuuden he kieltävät, (eikö se olekin totta!)
Jeesus Kristus on meidän Jumalamme.

He eivät usko sitä. Heillä on kaikenlaisia ismejä ja asioita! ...?...totta. Mutta profeetta sanoi...Tai innoitettu kirjoittaja sanoi:

Me kuljemme siellä, missä apostolit ovat kulkeneet.

²¹⁷ Muistatteko sen minun näyssäni? Minä sanoin: “Jos Paavalin ihmiset menevät sisälle, niin menevät minunkin, koska olen tehnyt aivan tarkalleen niin kuin hän teki.” Minä pysyn tarkalleen Sen kanssa.

Nuo miljoonat kohottivat kätensä sanoen: “Me lepäämme siinä!”

Mitä? Tunnistakaa päivä, jossa me elämme, aika, jossa me elämme, sen ajan merkki, jossa me elämme. Voi olla myöhäisempää kuin ajattelemme. Jonakin näistä päivistä se, joka on ulkopuolella, pysyköön yhä ulkopuolella. Sen, joka on sisäpuolella, täytyy ikuisesti olla yhä sisäpuolella. Ovi tulee sulkeutumaan.

²¹⁸ Jos täällä on tänä aamuna joku, joka ei vielä koskaan ole astunut sisälle, oi, Jeesuksen nimessä, kalliit ihmiseni. . .

Älkää katsoko tähän tietämättömään palvelijaan, joka seisoo täällä, tietämätön, oppimaton, kouluttamaton; älkää katsoko sitä. Vaan katsokaa Sanaa, joka on vahvistettu. Katsokaa suurta Pyhää Henkeä, joka vahvistaa Sen olevan Totuus. Me olemme ehtoon ajassa. On myöhäisempää kuin te ajattelette. Älkää. . .

²¹⁹ Naiset, antakaa hiustenne kasvaa. Sisar, ole hyvä ja ota pois nuo likaiset vaatteet. Heittäkää nuo savukkeet pois. Sillä hetki on tuleva, jolloin: “Joka on saastainen, olkoon saastainen

yhä; ja joka on vanhurskas, olkoon vanhurskas yhä. Joka on sisällä, on sisällä; joka on ulkopuolella, on ulkopuolella.” Tuo pieni, tarkka raja. “Jos vanhurskas vaivoin pelastuu, miten käy syntisen ja jumalattoman,” totuuden kieltäjän, tiedättehän, “mihin he joutuvatkaan?”

Kumartakaamme päämme.

²²⁰ Nyt, tämän hetken Valossa, jossa me nyt elämme, tämän päivän Valo, jossa me nyt elämme; kalliit ja rakastetut, te, jotka tulette eri osavaltioista ympäri maata, tehkäämme nyt, ja minä yhdessä teidän kanssanne, tällä alttarilla, tehkäämme inventaari. Miten Jumalan Henki on sydämässämme tänään? Muistakaa, se on tuo Henki, nuhteeton, saastuttamaton; mikä tahansa seurakunnan oppi ja kaikki muu on mennyt täydellisesti pois.

²²¹ Te ette uskaltaisi yrittää lisätä Siihen tai ottaa pois Siitä. Sillä, jos te yritätte antaa Sille tulkinnan, itse, niin teidän osanne on otettu pois Elämänkirjasta. Yritättekö te sanoa jotakin, mitä Henki ei ole sanonut? Yritättekö te saada Sen kuulostamaan siltä, niin kuin Se olisi sanonut jotakin? Vai otatteko vain tarkalleen Sen, mitä Se sanoi, ja jätätte Sen sillä tavalla? Liimaatteko, leikkaatteko, nauhoitatteko, tehden asioita, jotka eivät ole oikein? Oletteko tehneet niin?

²²² Te sanotte: “No mutta minusta ei vain tunnu siltä, että minun pitäisi tehdä *näin*. Tai, ehkä, minä—minä—minä tiedän, että minun seurakuntani ei usko Sitä. “Tuo on vain yhden miehen sana Siitä.”

Tuo yksi Mies on Jumala. Raamattu täällä sanoo, ettei teidän pitäisi leikata hiuksianne. Nämä . . . Raamattu sanoi sen. “Tulee tapahtumaan niin, että naiset käyttäisivät samanlaisia vaatteita kuin miehet, ja kuinka he olisivat iljetys Jumalalle.” Kuinka Pyhä Henki puhui sen, tämän nöyrän, arvottoman astian kautta, joka vain sattui seisomaan läsnä tässä ajassa, jossa suuri Kuningas sanoi: “Tässä on minun hautani . . . Minun Sanani. Tässä on Minun Valtikkani, oikeammin sanoen. Ota Valtikkani ja astu esiin ja tuo Sanoma.”

²²³ Tiedän, että kirkkokunnat yrittivät pysäyttää Sen, ja sammuttaa Sen ja ajaa Sen tiehensä ja potkaista Sen ulos ja kaikkea. Mutta Jumalan armosta minä olen tielläni, huutaen kansasta kansaan, paikasta paikkaan, seurakunnasta seurakuntaan: “Tulkaa ulos siitä!” Se ei ole suosittua, mutta Se on Totuus.

²²⁴ Tahdotteko te ottaa Sen vastaan siinä Hengessä, jossa se on kirjoitettu? Tahdotteko te ottaa Sen vastaan siinä Hengessä, jossa se on annettu? Jos te ette ole tähän mennessä . . . Meillä ei ole tilaa alttaria varten; teidän sydämenne on alttari. Kohottaisitteko kätenne, sanokaa: “Jumala, ole armollinen minulle. Anna Jumalan Hengen tulla minuun, tuomiten minut

nyt kaikista synneistäni ja turhaumistani, kaikista pahoista tavoistani ja kiivastumisista ja turhan touhuamisista ja tappeluista ja hikeentymisistä ja kaikesta, mitä minulla on ollut. Ja minä tiedän jotakin, että henkeni ei ole lempeä Taivasta varten. Tee minut lempeäksi, Herra, tässä viimeisessä hetkessä. Tämä voi olla viimeinen saarna, jonka koskaan kuulen. Tämä voi olla viimeinen kerta, mitä milloinkaan kuulen Sanomaa. Minä kohotan käteni. Jumala, ole minulle armollinen.”

²²⁵ Jumala siunatkoon teitä. Tusinoittain käsiä. No niin, olkaamme nyt hetki hiljaisessa rukouksessa teidän puolestanne. Te, jotka kohotitte kätenne, se osoittaa, että te olette yhä kiinnostuneita. Minusta näyttää kuin Henki yhä kutsuisi jotakuta.

²²⁶ Rakas Jumala, Sinä, joka tiedät kaikki asiat. Ja Sinä valmistit kaikki asiat niiden kaikkien tarkoitusta varten, sillä joidenkin täytyi olla tuomittuja, joidenkin täytyi olla sokaistuja; joidenkin: “niin kuin savenvalajan, joka valmisti astian,” kuten Paavali sanoi: “toisen jaloon käyttöön ja toisen halpaan.” Tuon, joka oli valmistettu halpaan käyttöön, tuli vain korostaa tuota, joka oli jaloon käyttöön valmistettu. Mutta eikö Savenvalajan kädessä ole tehdä se, mitä Hän tahtoo? Eikö Jumalan ennaltamääräytyssä suunnitelmassa ole, kutsua? “Jotka Hän on edeltätuntenut, ne Hän on kutsunut. Jotka Hän on kutsunut, ne Hän on vanhurskauttanut. Ja jotka Hän on vanhurskauttanut, ne Hän on kirkastanut.”

²²⁷ Ehkä jotkut heistä täällä tänään ovat niin kuin tuo pieni nainen kaivolla, saastassa, epäuskossa, ihmisten perinteissä, ihmistekoisissa opeissa. Ehkä he ovat vasta ensimmäistä kertaa kuulleet näistä asioista, mutta jokin on oudosti varoittanut heidän sydämiään. Monia, monia käsiä kohosi ylös, Herra. Ottakoon suuri Savenvalaja nyt tuon astian ja muovatkoon sen astiaksi jaloon käyttöön. Minä uskon, että on jokin syy, Herra, tai muuten he eivät tekisi sitä, he eivät sanoisi sitä. Minä yhä uskon, minä viivytän heidän takiaan.

²²⁸ Salli nöyrän palvelijasi anoa, Herra. Salli meidän anoa heidän puolestaan, niin kuin se, joka seisoo elävien ja kuolleiden välillä; niin kuin se, joka Sodomassa anoi sodomalaisten puolesta: “Tulkaa ulos siitä! Tulkaa ulos siitä, nopeasti!”

²²⁹ Tulkoot he, Herra, nöyrästi ja suloisesti Jumalan valtaistuimen luo nyt sydämessään, sanoen: “Jeesus, tästä päivästä lähtien, Sinä tulet olemaan minun. Minä annan tämän lupauksen Sinulle nyt täällä ollessani tässä tällä tuolilla, missä Sinun Henkesi on koskettanut minua. Jos Se kosketti minua tässä, minun ei tarvitse mennä minnekään muualle kuin juuri tähän. Sinä kohtasit minut juuri tässä; juuri tässä me tulemme selvittämään sen; juuri tässä tällä toisella rivillä, kolmannella

rivillä, viidennellä rivillä, mikä tahansa se onkin. Juuri tässä se tullaan selvittämään, koska tässä Sinä tuomitsit minut, ja tässä Sinä lupasit oikaista sen. Sillä vaikka minä olisin saastainen ja likainen, minut tullaan tekemään valkoiseksi kuin lumi. Minä uskon koko Sinun Sanasi. Minä olen valmis vaeltamaan Siinä, uskomaan Sen, vastaanottamaan Sen.

“Ja minä teen tämän nyt Jumalan kunniaksi, tietäen, että elämäni ei kelpaa minulle, se ei kelpaa Jumalalle, se ei kelpaa lähimmäisilleni, se ei kelpaa mihinkään muuhun; kuin vain yksinkertaisesti paholaiselle, tekemään minusta sätkynuken, heitelläkseen minua ympäriinsä, ehkä olemaan jonkun miehen leikkikalu hänen katseltavakseen, ehkä jonkun naisen epäjumala. Jumala, tee minusta Sinun palvelijasi.” Suo se, Herra. Minä jätän heidät Sinulle nyt Jeesuksen Kristuksen, Sinun Poikasi, Nimessä.

Päidemme ja sydäntemme ollessa kumarrettuina.

Voin kuulla Pelastajani . . .

Vilpittömästi, ystävä. Tämä voi olla sinun viimeinen kertasi. Voitko kuulla tuota hiljaista ääntä?

. . . kutsuvan,

Voin . . .

Ketä Hän kutsuu . . . Mikä kutsuu sinua, jos se on sinun Pelastajasi? Sana.

. . . Pelastajani kutsuvan,

Mitä sinun täytyy tehdä? Kieltää maailma.

Ja otan ristini ja seuraan, seuraan . . .

“Minä olen jättänyt ottamatta kasteen Jeesuksen nimessä, Herra.”

Minä kuljen Hänen kanssaan läpi puutarhan,

Minä kuljen . . .

Hänen kanssaan, minne? Läpi veden, läpi puutarhan, läpi minkä tahansa; rukoushuoneeseen, kastealtaaseen, minne tahansa. Päättäkää se!

. . . kuljen Hänen kanssaan läpi puutarhan,

Minä kuljen Hänen kanssaan, Hänen kanssaan koko tien.

Minä kuljen Hänen kanssaan läpi tuomion,
(joko Sana on oikeassa tai seurakunta on
oikeassa),

Minä . . .

“Joko minä olen oikeassa, tai Hän on oikeassa. Onko minun omatuntoni oikeassa, vai onko Hänen Sanansa oikeassa?” Te olette tuomion paikalla nyt. “Se mitä minä olen

uskonut, onko se oikein, vai onko Hänen Sanansa oikein? Onko minun mielestäni oikein pitää lyhyitä hiuksia, käyttää shortseja? Onko minun mielestäni oikein kuulua kirkkokuntaan?” Mitä Hän sanoi?

Minä kuljen Hänen kanssaan, Hänen kanssaan koko tien.

Minne Hän johtaakin minua, minä seuraan,

Minunkin käteni on ylhäällä, Herra. Herra, missä tahansa se onkin, missä seuraava Sanoma tulee saarnata? Onko se täällä, tänä iltana, Afrikassa, Saksassa, Sveitsissä? Missä se on, Herra?

Minne Hän... (minne tahansa Sinä johdat, Herra) . . . minua, Minä seuraan,

Minä kuljen Hänen kanssaan, Hänen kanssaan koko tien.

Nyt, päidenne ollessa kumarrettuina.

²³⁰ Tahdotteko te kulkea Hänen kanssaan kaikkialle, minne Hän johtaa teitä? Tahdotteko kulkea Hänen kanssaan, kun aika on loppumassa, ihmisten vainotessa, nauraessa, tehdessä pilaa? “Minä tulen silti olemaan Hänen kanssaan. Minä tulen silti kulkemaan. Minä menen suoraan eteenpäin Sinun kanssasi, Herra, missä tahansa Sinä olet. Minä tulen kuitenkin seisomaan uskollisena ja rehellisenä. Taistelun kuumuudessa minä tulen yhä seisomaan uskollisena ja rehellisenä. Jos minä lankean, Sinä nostat minut taas ylös, Herra. ‘Joka kadottaa elämänsä Minun tähteni, löytää sen.’”

Niinpä minä kuljen Hänen kanssaan, Hänen kanssaan koko . . .

²³¹ Nyt, kaikki, jotka tarkoittavat sitä, sydämestänne, kohottakaamme nyt kätemme ja sydämemme Hänelle.

Minne Hän johtaa minua, minä seuraan,
Minne Hän johtaa minua, minä seuraan,
Minne Hän johtaa minua, minä seuraan,
Minä kuljen Hänen kanssaan, Hänen kanssaan koko tien.

Hän antaa minulle armon ja kunnian,
Hän antaa minulle . . .

Herra Jeesus, puhalla nyt näiden nenäliinojen päälle. Paranna nämä sairaat ja vaivatut, Herra. Suo se, Herra. Anna heille parantumisen, Herra, Jeesuksen nimessä.

Ja kulje kanssani, kanssani, koko tie.

²³² Tuntuuko teistä nyt hyvältä? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”—Toim.] Tunnetteko, että kaikki on nyt valmiina? [“Aamen.”] Jos Hän . . .

Herran Pasuuna on soiva, eikä aikaa ole enää
 oleva, (se on nyt tuo viimeinen Pasuuna)
 Ja kun Iankaikkisuuden aamu koittaa
 kirkkaana ja kauniina.

Laulakaamme se nyt kaikki yhdessä. "Kun Herran
 Pasuuna on soiva." Anna meille sävel.

Herran Pasuuna on soiva, eikä aikaa ole enää
 oleva,
 Ja kun Ikuisuuden aamu koittaa kirkkaana ja
 kauniina;
 Kun maasta pelastetut kokoontuvat siellä
 toisella rannalla,
 Kun on nimenhuuto siellä ylhäällä, mä siellä
 oon.

Kun on nimenhuuto siellä ylhäällä,
 Kun on nimenhuuto siellä ylhäällä,
 Kun on nimenhuuto siellä ylhäällä,
 Kun on nimenhuuto siellä ylhäällä, mä siellä
 oon.

Tuona kirkkaana ja pilvettömänä aamuna,
 kun Kristuksessa kuolleet nousevat ylös,
 Ja jakavat Hänen ylösnousemuksensa
 kirkkauden;
 Kun sitten koko elämä on ohitse ja työmme
 maan päällä on tehty,
 Ja on nimenhuuto siellä ylhäällä, mä siellä oon.

Kun on nimenhuuto siellä ylhäällä,
 Kun on nimenhuuto siellä ylhäällä,
 Kun on nimenhuuto siellä ylhäällä,
 Kun on nimenhuuto siellä ylhäällä, mä siellä
 oon.

²³³ Kohottakaamme kätemme, sanokaa: "Sinun armostasi,
 Herra." Sinun armostasi, Herra! [Seurakunta: "Sinun
 armostasi, Herra."—Toim.]

No niin, me olemme veljiä ja sisaria Kristuksessa.
 Kääntykää ja puristakaa jonkun kättä vierellänne ja sanokaa:
 "Jumalan avulla, kun on nimenhuuto siellä ylhäällä!"

Kun on nimenhuuto siellä ylhäällä,
 Kun on nimenhuuto siellä ylhäällä,
 Kun on nimenhuuto siellä ylhäällä,
 Kun on nimenhuuto siellä ylhäällä, mä siellä
 oon.

Mitä me oikein odotamme?

Kun tuo Herran (tuo viimeinen)...Pasuuna
on soiva, eikä aikaa ole enää... ,
(Olemme siirtyneet Ikuisuuteen, "Hetkessä,
silmänräpäyksessä.")... ja kauniina;
Ja kun maasta pelastetut kokoontuvat siellä
toisella rannalla,
Kun on nimenhuuto siellä ylhäällä, mä siellä
oon.

Laulakaamme se nyt todella!

Kun on nimenhuuto siellä ylhäällä,
Kun on nimenhuuto siellä ylhäällä,
Kun on nimenhuuto siellä ylhäällä,
Kun on nimenhuuto siellä ylhäällä, mä siellä
oon.

²³⁴ Oi, millainen aika se onkaan! Me vain kävelemme jonakin päivänä, ja siellä ilmestyy joku. "Kuka se on? Äiti!" Aamen! "Nyt ei kestä enää kauaa." Aivan muutaman hetken päästä teidät muutetaan. Ja me olemme...me tapaamme heidät, ja sitten meidät temmataan ylös yhdessä heidän kanssaan kohtaamaan Herraa yläilmoihin. Oi, hetkessä, yhdessä silmänräpäyksessä. Sanotaan: "Tässä on veli Seward, tuo vanha veli, joka tapasi käydä täällä seurakunnassa! Hei, tässä on veli DeArk. Tässä on veli Se-...Hei, katso tänne, he ovat kaikki ympärilläni! Mikä hätänä? Täällä vain muutaman hetken aikana...Minä tiedän, että he ovat ilmestyneet minulle. Nyt ei kestä enää pitkään. Minut tullaan nyt muuttamaan, hetken vain, hetkinen vain." Oi, kyllä! Ja Iankaikkisuuden aamu koittaa kirkkaana ja kauniina. Kaikki nuo salaperäiset pilvet...

²³⁵ Niin kuin Hän sanoi: "Israel, sinä olet ollut kuin aamupilvi, kuin utu, ja sinun vanhurskautesi häipyy pois." Ja kun se kaikki on häipynyt Pojan-Valoon, joka pitää sisällään sen kaiken, aamen, silloin: "Kun on nimenhuuto siellä ylhäällä, mä siellä oon." Hyvä on.

Iltaan saakka:

Kunnes kohdataan! Kunnes kohdataan!

Me emme tiedä, milloin tämä tapahtuu, ystävät. Se on ollut kertomus, pitkän aikaa, mutta se on Totuus, ja se tulee tapahtumaan. Me olemme juuri nyt tuossa ajassa.

Kunnes—kunnes kohdataan, kunnes...
(Jumalan armosta, me toivomme, puoli kahdeksalta tänä iltana.)

Jumala olkoon teidän kanssanne, kunnes
kohdataan.

Nouskaamme nyt seisomaan.

²³⁶ Oi, eikö se olekin ihmeellistä? “Tämä on Taivaallisia paikkoja Kristuksessa Jeesuksessa.” En vaihtaisi tätä mihinkään. Te tiedätte, kuinka paljon pidän kalastamisesta ja kuinka paljon pidän metsästämisestä, koska näen Jumalan siellä erämaassa. Minä rakastan sitä. Mutta, oi, en vaihtaisi yhtäkään minuuttia tästä pois edes kaikkiin satojen vuosien aikana siellä saataviin kokemuksiin. Yksi minuutti tätä, siinä on sellainen tyydytys!

²³⁷ Jumala, luo minussa herätys. Anna minun olla herätys. Anna jokaisen meistä olla herätys, herätys minussa. Tee minut, Herra, nälkäiseksi, tee minut janoiseksi. Luo minussa, Herra, se mikä minussa on tarpeen. Anna minun, tästä hetkestä lähtien, olla Sinun; vihkiytyneempi palvelija, parempi palvelija, enemmän Sinun siunaama; kykenevämpi, nöyrempi, ystävällisempi, halukkaampi työskentelemään; enemmän positiivisiin asioihin katsova, ja unohtaen ne asiat, jotka ovat menneisyydessä, ja ne negatiiviset. Anna minun rientää kohti Kristuksen jalon kutsumuksen päämäärää. Aamen.

Se on meidän halumme, eikö olekin? [Seurakunta: “Aamen.”—Toim.]

Hyvä on, ottakaamme, kunnes tapaamme tänä iltana, ottakaamme Jeesuksen Nimi myötämme nyt, jokainen teistä nyt.

Jeesus Nimi ota—ota myötäs’,
Surun ja murheen lapsi;
Se antaa sinulle iloa ja lohdutusta,
Ota se kaikkialle minne menet.

Kallis Nimi, Oi, kuinka suloinen!
Maailman toivo ja Taivaan ilo;
Kallis Nimi, Oi kuinka suloinen!
Maailman toivo ja Taivaan ilo.

Kumartakaamme nyt päämme.

Jeesus Nimi ota myötäs’,
Suojaksi kaikkia ansoja vastaan;
Kun kiusaukset sua saartaa . . .

TEIDÄN AIKANNE JA SEN SANOMAN TUNNISTAMINEN FIN64-0726M

(Recognizing Your Day And Its Message)

Tämä veli William Marrion Branhamin Sanoma, jonka hän alunperin saarnasi englanniksi, sunnuntaiaamuna, 26 heinäkuuta 1964, Branham Tabernaakkelissa, Jeffersonville, Indiana, U.S.A., on otettu ääninauhalta ja painettu lyhentämättömänä englannin kielellä. Tämän suomenkielisen käännöksen on vuonna 2002 julkaissut Voice Of God Recordings.

Tätä kirjasta, jonka julkaiseminen on ollut mahdollista uskovien vapaaehtoisten lahjoitusten avulla, jaetaan ilmaiseksi.

©2002 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA, U.S.A. 47131

SUOMEN TOIMISTO:

VOICE OF GOD RECORDINGS

PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

Tekijänoikeustiedote

Kaikki oikeudet pidätetään. Tätä kirjaa voidaan tulostaa kotitulostimella henkilökohtaiseen käyttöön tai jaettavaksi ilmaiseksi Jeesuksen Kristuksen evankeliumin levittämiseksi. Tätä kirjaa ei saa myydä, monistaa suuressa mittakaavassa, laittaa verkkosivuille, tallentaa hakujärjestelmään, kääntää muille kielille, tai käyttää rahan keräämiseen ilman nimenomaista Voice Of God Recordingsin kirjallista lupaa®.

Saadaksesi lisätietoja tai muita saatavilla olevaa materiaalia, ota yhteyttä:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org